

- 5) kodeks postępowania karnego – ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁴⁾);
- 6) podmioty – podmioty podlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego lub krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej – REGON;
- 7) podmioty zbiorowe – podmioty podlegające odpowiedzialności na podstawie przepisów o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 8) przemoc w rodzinie – przemoc w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz przepisów dotyczących procedury „Niebieska Karta” w zakresie czynności realizowanych przez Policję;
- 9) rzeczy – dokumenty, broń, dzieła sztuki, przedmioty lub inne rzeczy posiadające numery umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a w przypadku dzieł sztuki cechy umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację;
- 10) system informacyjny Interpolu – globalny system komunikacji Interpolu I – 24/7 umożliwiający wymianę informacji i dostęp do zbiorów danych Interpolu;
- 11) ustawa o ochronie danych osobowych – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁵⁾);
- 12) ustawa o Policji – ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- 13) ustawa o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej – ustawę z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230 poz. 1237);
- 14) u.p.n. – ustawę z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 178, z późn. zm.⁶⁾);
- 15) umowy międzynarodowe – umowy i porozumienia międzynarodowe dotyczące współpracy policyjnej w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości;
- 16) zbiór danych – zbiór informacji lub zbiór danych osobowych zawierający informacje lub dane osobowe przetwarzane przez Policję na podstawie ustawy o Policji lub przepisów odrębnych.

§ 3. 1. Administratorem zbiorów danych, w których przetwarzane są informacje, o których mowa w § 1 pkt 1, jest Komendant Główny Policji.

2. Komendant Główny Policji jest również administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych w odniesieniu do danych osobowych dotyczących osób, o których mowa w § 1 pkt 1, przetwarzanych przez Policję w zbiorach danych.

3. W odniesieniu do informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, uzyskanych od organów innych państw lub z Interpolu, a następnie przetwarzanych przez Policję w celu realizacji jej zadań ustawowych, Komendant Główny Policji posiada uprawnienia i wykonuje zadania administratora danych określone w ustawie, o której mowa w ust. 2. Wykonując zadania administratora danych Komendant Główny Policji uwzględnia przepisy ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, przepisy prawa Unii Europejskiej oraz postanowienia umów międzynarodowych na podstawie, których informacje uzyskano.

1479, Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592, Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859, Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080, Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i poz. 1021 oraz Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474, Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 129, poz. 734, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381, Nr 240, poz. 1431 oraz z 2012 r. poz. 611.

⁴⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061, Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405, Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416, Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192, Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849, Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571, Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 oraz Nr 197, poz. 1307, , nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i poz. 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 1919, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 oraz z 2012 r. poz. 886, 1091 i 1011.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170, Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1371.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887, Nr 191, poz. 1134 oraz 2012 poz. 579.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2 bez bliższego określenia, obejmują również dane osobowe pobierane, gromadzone, uzyskiwane, sprawdzane, przetwarzane i wykorzystywane przez Policję na podstawie art. 20 ustawy o Policji.

Rozdział 2 **Zbiory danych**

§ 5. 1. Policja przetwarza informacje w zbiorach danych lub zestawach zbiorów danych.

2. Dane osobowe osób, o których mowa w § 1 pkt 1, przetwarza się w zbiorach danych osobowych stanowiących część zbiorów danych lub ich zestawów prowadzonych w Policji.

3. Zbiory danych mogą być prowadzone w systemach teleinformatycznych lub w formie sporządzanych ręcznie kartotek, skorowidzów, ksiąg, wykazów, rejestratur, rejestrów, albumów lub innych ewidencji.

4. Zbiory danych tworzy się, gdy cele, zakres terytorialny lub rzeczowy oraz zastosowane sposoby przetwarzania informacji w zbiorze skuteczniej przyczynią się do wykonywania zadań ustawowych Policji, aniżeli przetwarzanie informacji poza zbiorem.

5. Zbiory danych mogą być tworzone również wtedy, gdy przetwarzanie informacji w zbiorze zapewni lepszą kontrolę, nadzór lub ochronę przetwarzania informacji.

6. Zestawy zbiorów danych tworzy się, gdy celowe jest zintegrowanie, skoordynowanie i usprawnianie przetwarzania informacji zgromadzonych w odrębnych zbiorach danych.

§ 6. 1. Zbiory danych w ramach struktury organizacyjnej Policji, tworzy i prowadzi Komendant Główny Policji, który ustala ich zakres informacyjny, rzeczowy i terytorialny, odpowiada za ich wewnętrzną strukturę, przeznaczenie oraz funkcjonowanie w Policji, a także dostosowuje właściwości tych zbiorów oraz procedury przetwarzania w nich informacji do rodzaju zadań wykonywanych przez Policję, zakresu informacji niezbędnych do wykonania określonego zadania, a także do osiągnięcia celów przetwarzania informacji w tych zbiorach.

2. Komendant Główny Policji może zezwolić również na wykonanie repliki całości lub części zbioru w celu usprawnienia dostępu określonej jednostki lub komórki organizacyjnej Policji do przetwarzanych informacji.

§ 7. 1. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr zbiorów danych utworzonych w ramach struktury organizacyjnej Policji.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie rodzaju, formy prowadzenia i nazwy zbioru oraz wskazanie daty jego rejestracji;
- 2) informacje o podmiotach odpowiedzialnych za administrowanie zbiorem i uprawnionych do korzystania ze zbiorów;
- 3) wskazanie daty utworzenia zbioru i podstawy prawnej jego prowadzenia;
- 4) oznaczenie celu prowadzenia, zakresu informacyjnego, rzeczowego i terytorialnego zbioru;
- 5) datę likwidacji zbioru oraz numer ewidencyjny i datę sporządzenia protokołu likwidacji zbioru.

3. Do rejestru dołącza się kopie aktów prawnych regulujących utworzenie i funkcjonowanie zbiorów informacji wpisanych do rejestru oraz kopie protokołów dokumentujących likwidację zbiorów informacji.

§ 8. 1. Zbiór danych likwiduje się łącznie z wykonanymi replikami, na podstawie decyzji administratora zbioru określającej datę likwidacji zbioru, skład osobowy komisji likwidacyjnej oraz sposób usunięcia zgromadzonych w zbiorze informacji.

2. Przeprowadzenie likwidacji zbioru danych dokumentuje się protokołem.

§ 9. 1. W systemie teleinformatycznym może być prowadzony więcej niż jeden zbiór danych oraz mogą być przetwarzane informacje z różnych zbiorów, z zachowaniem właściwego poziomu ochrony przetwarzanych informacji, wynikającego z przepisów o ochronie danych osobowych oraz ochronie informacji niejawnych.

2. Zbiór danych może być prowadzony w kilku systemach teleinformatycznych, jeżeli wymagają tego właściwości tego zbioru.

3. Uzyskiwanie informacji udostępnianych Policji w trybie określonym w art. 20 ust. 15 i 16 ustawy o Policji może odbywać się za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w których prowadzone są policyjne zbiory danych lub w ramach tych zbiorów.

4. Zbiory danych utworzone na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy o Policji mogą być prowadzone łącznie ze zbiorami prowadzonymi przez organy Policji na podstawie odrębnych przepisów prawa, pod warunkiem zachowania właściwego poziomu ochrony i bezpieczeństwa określonych kategorii informacji przetwarzanych w poszczególnych zbiorach oraz pod warunkiem zróżnicowania dostępu do zbiorów w zależności od ich

przeznaczenia i w zależności od przydatności lub niezbędności określonych informacji dla wykonywania poszczególnych zadań Policji.

§ 10. Przepisy dotyczące zbiorów danych stosuje się odpowiednio do zestawów i replik zbiorów danych.

DZIAŁ II

Cele przetwarzania informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji

Rozdział 3

Cele przetwarzania informacji

§ 11. 1. Do podstawowych celów przetwarzania informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji należy:

- 1) analiza kryminalna;
- 2) typowanie i analiza osób podejrzanych o popełnienie przestępstw;
- 3) typowanie i analiza osób zaginionych, osób o nieustalonej tożsamości, niezidentyfikowanych zwłok, osób poszukiwanych, a także typowanie i analiza podmiotów, rzeczy oraz przestępstw;
- 4) dokonywanie ocen oraz prognoz zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego (analiza i prognoza zagrożeń);
- 5) koordynacja przetwarzania lub koordynacja informacji;
- 6) analiza statystyczna;
- 7) sprawozdawczość i raportowanie dotyczące działalności Policji i prowadzonych spraw;
- 8) kontrola i nadzór przetwarzania informacji oraz przestrzegania zasad ochrony informacji;
- 9) wspomaganie procesów wykrywczych, identyfikacyjnych i poszukiwawczych;
- 10) wspomaganie realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych lub administracyjno-porządkowych.

2. Informacje w zbiorach mogą być przetwarzane również w celach administracyjnych (ewidencyjnych) na potrzeby Policji lub innych uprawnionych na podstawie przepisów odrębnych organów władzy publicznej.

3. Cel przetwarzania informacji w zbiorze wskazuje Komendant Główny Policji tworząc ten zbiór. Wskazując cel przetwarzania określa się metody lub sposoby realizacji tego celu.

§ 12. 1. Typowanie i analiza osób podejrzanych o popełnienie przestępstw polega na zastosowaniu metod lub sposobów przetwarzania umożliwiających wyszukiwanie i wyselekcjonowanie na podstawie informacji przetwarzanych w zbiorach oraz – według określonych kryteriów – informacji odpowiadających tym kryteriom, wskazujących osoby, które mogły dokonać przestępstwa lub przestępstw albo wskazujących popełnione przestępstwa, oraz na poszukiwaniu związków pomiędzy osobami, przestępstwami lub innymi informacjami przetwarzanymi w zbiorze.

2. Typowanie i analiza osób zaginionych, osób o nieustalonej tożsamości, niezidentyfikowanych zwłok, osób poszukiwanych ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości polega na zastosowaniu metod lub sposobów przetwarzania umożliwiających wyszukiwanie, identyfikowanie i wyselekcjonowanie ze zbiorów, na podstawie określonych kryteriów - informacji odpowiadających zadanym kryteriom wskazujących na identyfikację osób lub zwłok zakwalifikowanych jako niezidentyfikowane albo na identyfikację miejsca przebywania lub pobytu osób zaginionych lub poszukiwanych oraz na zweryfikowanie tożsamości osób zaginionych, a także na poszukiwanie związków pomiędzy informacjami przetwarzanymi w zbiorach.

3. Przez typowanie i analizę podmiotów, rzeczy lub przestępstw realizowane w celu wskazania podmiotów mających bezpośrednio lub pośrednio związek z przestępstwem lub których działalność stanowi przestępstwo albo w celu wskazania rzeczy mających związek z przestępstwami lub wykroczeniami rozumie się odpowiednio typowanie i analizę wykonywaną w sposób określony w ust.1.

§ 13. Typowanie i analiza informacji przetwarzanych w zbiorze może być stosowana przez administratora zbioru jako narzędzie kontroli i nadzoru przetwarzania informacji oraz przestrzegania zasad ich ochrony poprzez wyszukiwanie, identyfikowanie i wyselekcjonowanie informacji nieprawdziwych, niepełnych, nieaktualnych, niepoprawnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą oraz na poszukiwaniu i tworzeniu związków pomiędzy informacjami przetwarzanymi w zbiorach lub pomiędzy tymi informacjami a osobami przetwarzającymi te informacje.

§ 14. 1. Koordynacja, o której mowa w § 11 ust. 1 pkt 5, polega na tworzeniu zastrzeżeń koordynacyjnych lub informacji koordynacyjnych oraz może być stosowana w celu zarządzania informacjami przetwarzanymi w zbiorze, w tym dostępem do informacji, na rzecz jednostek lub komórek organizacyjnych Policji rejestrujących informacje lub w celu kontroli i nadzoru administratora zbioru nad przetwarzaniem informacji w zbiorze.

2. Zastrzeżenie koordynacyjne tworzy się dla jednostki lub komórki organizacyjnej Policji rejestrującej informacje w zbiorze jako zastrzeżenie, że informacje zarejestrowane w zbiorze przez jednostkę lub komórkę rejestrującą nie będą przekazywane lub udostępniane poza tę jednostkę lub komórkę albo będą przekazywane lub udostępniane wyłącznie za zgodą jednostki lub komórki rejestrującej.

3. Informacje koordynacyjne tworzy się dla jednostki lub komórki organizacyjnej Policji rejestrującej informacje w zbiorze jako powiadomienie zwrotne o zainteresowaniu organów Policji, innych organów lub jednostek organizacyjnych informacjami zarejestrowanymi przez tę jednostkę lub komórkę lub też jako powiadomienie o udostępnieniu informacji przez nią zarejestrowanych.

4. Koordynacja może polegać również na tworzeniu w sposób automatyczny informacji koordynacyjnych:

- 1) o wykonanych operacjach przetwarzania informacji w odniesieniu do informacji już zarejestrowanych w zbiorze przez jednostkę lub komórkę rejestrującą tę informację;
- 2) polegających na identyfikowaniu istniejących rejestracji, tworzeniu związków pomiędzy zarejestrowanymi informacjami lub rejestracjami dotyczącymi tej samej osoby, podmiotu, obiektu, rzeczy, zdarzenia lub miejsca, a także tworzeniu informacji o wykonanych operacjach przetwarzania w odniesieniu do informacji już zarejestrowanych.

5. Koordynację stosuje się w zbiorach informacji prowadzonych w systemach informatycznych.

6. Koordynację w formie zastrzeżenia koordynacyjnego oraz informacji koordynacyjnych, o których mowa w ust. 3, stosuje się na wniosek jednostki lub komórki organizacyjnej Policji rejestrującej informacje w zbiorze.

§ 15. 1. Analizę kryminalną wykonuje się w sposób określony w przepisach regulujących stosowanie przez Policję analizy kryminalnej.

2. Zasady i tryb wykonania analizy statystycznej określają odrębne przepisy w zakresie statystyki publicznej oraz przepisy dotyczące statystyki i sprawozdawczości w Policji.

3. Cele wskazane w § 11 ust. 1 pkt 4 oraz pkt 7 – 10 realizuje się poprzez zastosowanie właściwych sposobów przetwarzania informacji w danym zbiorze z uwzględnieniem jego przeznaczenia, zakresu informacji oraz rodzaju realizowanych zadań, a także dodatkowo, jeżeli są przydatne lub niezbędne dla realizacji pozostałych celów wymienionych w § 11 albo też są wynikiem ich realizacji.

Rozdział 4 **przetwarzanie informacji**

§ 16. 1. Przetwarzanie informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji oznacza wszelkie operacje wykonywane na informacjach, polegające na ich zbieraniu, pobieraniu, uzyskiwaniu, utrwalaniu, przechowywaniu, opracowywaniu, uzupełnianiu, zmienianiu, sprawdzaniu, weryfikowaniu, udostępnianiu, przekazaniu, odczytaniu, katalogowaniu lub usuwaniu.

2. Przetwarzanie informacji ze zbiorów danych udostępnionych Policji na podstawie art. 20 ust. 15 ustawy o Policji lub informacji uzyskanych od organów innych państw lub z Interpolu oznacza wszelkie operacje, o których mowa w ust. 1, wykonywane przez organy Policji w toku uzyskiwania informacji oraz w odniesieniu do już uzyskanych informacji.

§ 17. 1. W zbiorach danych tworzonych na podstawie art. 20 ustawy o Policji mogą być przetwarzane informacje o:

- 1) osobach, o których mowa w § 1 pkt 1;
- 2) osobach, czynach zabronionych, rzeczach, postępowaniach, poszukiwaniach lub czynnościach identyfikacyjnych – uzyskane lub przetwarzane przez organy innych państw lub przez Interpol;
- 3) popełnionych czynach zabronionych (czynach karalnych) stanowiących przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego;
- 4) postępowaniach karnych w sprawach o przestępstwa, o których mowa w pkt 3, prowadzonych przez Policję lub powierzonych do prowadzenia Policji w całości, w określonym zakresie lub w postaci wykonania określonych czynności śledztwa lub dochodzenia;
- 5) postępowaniach w sprawach nieletnich, dotyczących czynów karalnych jako przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego wszczętych przez sędziego rodzinnego w trybie przepisów u.p.n., w których

Policja wykonuje czynności niecierpiące zwłoki lub na zlecenie czynności w określonym zakresie w trybie przepisów u.p.n.;

- 6) prowadzonych przez Policję wobec osób, o których mowa w § 1 pkt 1, w sprawach poszukiwawczych, identyfikacyjnych, oraz o wykonywanych czynnościach dochodzeniowo-śledczych, operacyjno - rozpoznawczych lub administracyjno-porządkowych wobec tych osób;
- 7) podmiotach zbiorowych lub podmiotach związanych z przestępstwami ściganymi z oskarżenia publicznego, jeżeli podmioty te zostały wykorzystane do popełnienia przestępstwa, względnie ich działalność służyła popełnieniu przestępstwa albo wyczerpuje znamiona przestępstwa, lub jeżeli podmioty te zostały pokrzywdzone w wyniku przestępstwa albo uzyskały korzyść majątkową w wyniku popełnienia przestępstwa przez osobę działającą w ich imieniu lub w ich interesie;
- 8) rzeczach związanych z przestępstwem lub wykroczeniem należących do następujących kategorii:
 - a) utraconych w wyniku przestępstwa lub wykroczenia,
 - b) pochodzących bezpośrednio z przestępstwa lub wykroczenia,
 - c) służących lub przeznaczonych do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,
 - d) na których zachowały się ślady przestępstwa lub które mogą być przydatne dowodowo do wykrycia sprawy przestępstwa lub ustalenia przyczyn i okoliczności przestępstwa;
- 9) śladach kryminalistycznych.

2. Informacje, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. d, przetwarzane w zbiorach danych prowadzonych na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy o Policji dotyczą wyłącznie osób poszukiwanych ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości, w tym osób:

- 1) oskarżonych (podejrzanych) lub osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa, których miejsce pobytu nie jest znane;
- 2) oskarżonych (podejrzanych) wobec których wydano postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego i którzy ukrywają się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości (poszukiwanych listem gończym);
- 3) pozbawionych wolności na podstawie postanowień lub orzeczeń sądu, które samowolnie uwolniły się z aresztu śledczego lub zakładu karnego albo korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, nie powróciły do niego w wyznaczonym terminie;
- 4) poszukiwanych na polecenie sądu karnego lub rodzinnego, które samowolnie oddaliły się z innych miejsc, w których zostały umieszczone na podstawie orzeczeń tego sądu;
- 5) poszukiwanych przez Interpol lub na wniosek organów ścigania lub wymiaru sprawiedliwości innych państw, z wyjątkiem państw stosujących przepisy dorobku Schengen w zakresie Systemu Informacyjnego Schengen.

3. Przepis ust. 2 nie ogranicza przetwarzania informacji w poszukiwaniu osób zaginionych.

4. Informacje o rzeczach związanych z wykroczeniem, o których mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a i b, nie zawierają danych osobowych.

§ 18. W zbiorach danych prowadzonych w Policji na podstawie art. 20 ustawy o Policji mogą być przetwarzane, z wyłączeniem danych osobowych, również informacje o:

- 1) wydarzeniach stanowiących wykroczenia, zagrożenia lub zdarzenia, inne aniżeli przestępstwa, istotne dla stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym również informacje o zdarzeniach nie wyczerpujących znamion czynu zabronionego;
- 2) przypadkach przemocy w rodzinie;
- 3) miejscach lub obiektach mających znaczenie w toku realizacji przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych podejmowanych w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw oraz ścigania ich sprawców.

§ 19. 1. W zbiorach danych można przetwarzać również informacje przekazane Policji na podstawie art. 20 ust. 15 ustawy o Policji, na podstawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, na podstawie umów międzynarodowych albo przepisów prawa Unii Europejskiej – z uwzględnieniem warunków i zasad przetwarzania informacji wynikających z właściwych przepisów będących podstawą ich przekazania.

2. Tryb gromadzenia oraz sposoby przetwarzania informacji uzyskiwanych lub przetwarzanych przez organy innych państw w zbiorach danych określa ustawa, o której mowa w ust. 1 oraz umowy międzynarodowe z poszczególnymi państwami.

3. Tryb gromadzenia i sposoby przetwarzania informacji przekazywanych przez Policję organom innych państw określają przepisy właściwe dla zbioru danych, w których zgromadzono informacje podlegające przekazaniu.

§ 20. 1. Dopuszczalny zakres informacji o osobach, o których mowa w § 1 pkt 1, podlegających przetwarzaniu w policyjnych zbiorach danych, niezależnie od podstawy i sposobu ich zgromadzenia, obejmuje dane osobowe dotyczące tych osób, informacje określone w art. 20 ust. 2b ustawy o Policji oraz informacje określone odpowiednio w § 17.

2. Do pobierania informacji, o których mowa w ust. 1 stosuje się art. 20 ust. 2c, ustawy o Policji.

§ 21. 1. Informacje o osobach uzyskane od organów innych państw lub z Interpolu, o których mowa w § 1 pkt 2, mogą podlegać przetwarzaniu przez Policję w zbiorach danych w celu wykonywania jej zadań ustawowych. Przepis § 19 oraz art. 20 ust. 16a ustawy o Policji stosuje się odpowiednio.

2. Dopuszczalny zakres informacji, o których mowa w ust. 1, obejmuje informacje, w tym dane osobowe określone w art. 20 ust. 2aa i ust. 2b ustawy o Policji oraz informacje określone odpowiednio w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

3. Dopuszczalny zakres informacji, które mogą być przekazane organom innych państw oraz do Interpolu obejmuje informacje, w tym dane osobowe:

- 1) przetwarzane na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy o Policji;
- 2) określone w art. 20 ust. 2aa i ust. 2b ustawy o Policji oraz odpowiednio w § 17 ust. 1, z tym że, informacje o osobach podejrzanych o popełnienie przestępstw lub nieletnich dopuszczających się przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego w prowadzonych postępowaniach karnych lub postępowaniach w sprawach nieletnich za zgodą odpowiednio właściwego prokuratora lub sądu prowadzącego lub nadzorującego to postępowanie.

4. Szczegółowy zakres i rodzaj informacji podlegających przekazaniu wynika z celu, dla którego następuje przekazanie oraz z przepisów stanowiących bezpośrednią podstawę ich przekazania.

§ 22. 1. Informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2aa i 2ab ustawy o Policji, w drodze wymiany pomiędzy Policją a Interpolem przetwarza KBI Warszawa w systemie informacyjnym Interpolu poprzez:

- 1) bezpośredni dostęp do globalnego systemu komunikacji Interpolu I 24/7 oraz przetwarzanie informacji w zbiorach danych Interpolu;
- 2) wymianę informacji z Sekretariatem Generalnym Interpolu albo bezpośrednio z krajowymi biurami Interpolu innych państw członkowskich Interpolu.

2. Celem przetwarzania informacji, o którym mowa w ust. 1, przez KBI Warszawa jest:

- 1) poszukiwanie osób w celu ich zatrzymania, aresztowania lub ograniczenia ich przemieszczania się;
- 2) ustalanie miejsca pobytu osób lub ujawnianie mienia, pozostającego w zainteresowaniu policji państw członkowskich Interpolu;
- 3) przekazywanie lub uzyskiwanie informacji pozostających w związku z prowadzonym postępowaniem lub działalnością przestępczą danej osoby;
- 4) ostrzeżenie o osobie, zdarzeniu, przedmiocie lub sposobie działania sprawców powiązanych z czynami przestępczymi;
- 5) identyfikacja osób lub zwłok;
- 6) przeprowadzenie ekspertyz kryminalistycznych;
- 7) przeprowadzenie kontroli bezpieczeństwa;
- 8) identyfikowanie zagrożeń, tendencji w dziedzinie przestępczości, jak również grup lub związków przestępczych;
- 9) zapobieganie przestępstwom lub zapewnienie bezpieczeństwa publicznego;
- 10) prowadzenie statystyk na potrzeby i w zakresie działalności Interpolu.

3. Informacje uzyskane z Interpolu Policja przetwarza w sposób określony w ust. 1 i 2 oraz w § 21, a także zgodnie z celem przetwarzania oraz zakresem wnioskowanych i uzyskanych informacji, a informacje podlegające przekazaniu do Interpolu przetwarza się w sposób właściwy dla krajowych zbiorów danych, w których te informacje zgromadzono.

4. KBI Warszawa przetwarza informacje zgodnie z celem przetwarzania oraz zakresem wnioskowanych i udzielanych informacji oraz odpowiada za jakość i aktualność informacji przekazywanych do zbiorów danych Interpolu, Sekretariatowi Generalnemu oraz krajowym biuram Interpolu innych państw, poprzez wnioskowanie o zmianę lub usunięcie albo dokonanie modyfikacji lub usunięcie informacji, w tym danych osobowych ze zbiorów danych Interpolu.

5. Szczegółowe warunki i sposoby przetwarzania informacji przez KBI Warszawa oraz krajowe biura Interpolu, a także zadania tych biur określa Konstytucja Interpolu oraz akty prawne wydane na jej podstawie.

§ 23. 1. Informacje przetwarza się przy użyciu sposobów zapewniających zgodność przetwarzania ze wskazanym dla zbioru danych celem przetwarzania, o którym mowa w § 11 ust. 1.

2. W zbiorach danych oraz poza zbiorem informacje, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, przetwarza się bez wiedzy i zgody osób, których dane dotyczą.

§ 24. 1. W celu zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań administratora zbioru, administratora danych oraz ustawowych zadań Policji w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości, wykrywanie i ściganie sprawców przestępstw oraz ochronę życia ludzkiego i mienia, a zwłaszcza należytego i sprawnego przebiegu przetwarzania informacji w tym zakresie w podległych jednostkach organizacyjnych Policji – Komendant Główny Policji, komendanci wojewódzcy (Stołeczny) Policji oraz kierownicy komórek organizacyjnych KGP w ramach swoich uprawnień mogą podejmować czynności w trybie kontroli i nadzoru służbowego.

2. Czynności w trybie kontroli i nadzoru służbowego mogą być podejmowane z własnej inicjatywy lub na wniosek podmiotów, o których w ust. 1, oraz na wniosek sądu lub prokuratora.

3. Komendant Główny Policji wyznacza komórkę organizacyjną Komendy Głównej Policji upoważnioną do wykonywania czynności w trybie kontroli i nadzoru służbowego na zlecenie lub polecenie podmiotów, o których w ust. 1, lub na wniosek organów, o których mowa w ust. 2.

§ 25. 1. Kontroli i nadzór służbowego mogą podlegać:

- 1) dostęp do zbiorów danych prowadzonych w Policji oraz do informacji w nim przetwarzanych;
- 2) dostęp do informacji przetwarzanych w zbiorach dostępnych Policji na podstawie art. 20 ust. 15 w związku z ust. 16 ustawy o Policji;
- 3) przetwarzanie informacji w zbiorach, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) uprawnienia do przetwarzania informacji w zbiorach, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz policjanci i pracownicy Policji uprawnieni do przetwarzania informacji w tych zbiorach.

2. Czynności w trybie kontroli i nadzoru służbowego mogą być realizowane przez:

- 1) weryfikację, typowanie i analizę informacji przetwarzanych w zbiorach;
- 2) sprawdzanie zakresu dostępu do zbiorów, zakresu i rodzaju operacji przetwarzania wykonanych na informacjach oraz uzyskiwanie wyników sprawdzenia, a także ich ocenianie, analizowanie lub weryfikowanie;
- 3) kontrolę i ocenę legalności, poprawności, kompletności i celowości przetwarzania, a także przeprowadzenie analizy w tym zakresie;
- 4) zapoznawanie się z dokumentacją stanowiącą podstawę wprowadzenia informacji do zbioru, a także stanowiącą podstawę ich sprawdzenia, wykorzystania, modyfikacji lub usunięcia;
- 5) wydawanie, w razie potrzeby, poleceń, zaleceń lub wytycznych w celu usunięcia stwierdzonych uchybień w przetwarzaniu informacji, a w przypadku oczywistego lub rażącego naruszenia przepisów prawa – skierowanie sprawy do właściwego przełożonego dyscyplinarnego;
- 6) usuwanie informacji zgromadzonych nielegalnie lub co do których ustały ustawowe przesłanki legalności przetwarzania informacji przez Policję.

Dział III

Warunki i sposoby przetwarzania informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji

Rozdział 5

Warunki przetwarzania informacji

§ 26. 1. Do zbiorów danych wprowadza się informacje pobrane, uzyskane lub zgromadzone przez Policję w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz administracyjno-porządkowych, podejmowanych w celu wykonania ustawowych zadań Policji, jeżeli zaistniały okoliczności wynikające z obowiązujących przepisów prawa uzasadniające ich pobranie, uzyskanie lub zgromadzenie w związku z wykonywaniem tych zadań.

2. Policjanci lub pracownicy Policji są obowiązani do wprowadzania informacji do zbioru danych, jeżeli w toku wykonywania czynności służbowych, o których mowa w ust. 1, zaistniały okoliczności uzasadniające pobranie, uzyskanie lub zgromadzenie tych informacji. Obowiązek ten realizuje się stosownie do okoliczności poprzez wprowadzenie informacji do odpowiedniego zbioru.

3. Policjanci lub pracownicy Policji uprawnieni oraz obowiązani do przetwarzania informacji w zbiorze danych, przed wykonaniem każdej operacji przetwarzania są obowiązani sprawdzić, czy informacja podlegająca wprowadzeniu do zbioru nie została już wprowadzona.

§ 27. Administrator zbioru jest obowiązany stosować:

- 1) koordynację przetwarzania, o której mowa w § 14 ust. 1 – 2 i ust. 6, dla określonych informacji przetwarzanych w zbiorze informacji;
- 2) metody różnicowania przetwarzanych informacji pod względem ich kompletności, aktualności i wiarygodności;
- 3) formularze usprawniające pod względem technicznym przetwarzanie informacji, jeżeli wymagają tego albo pozwalają na to właściwości danego zbioru.

§ 28. 1. Do przetwarzania informacji oraz do użytkowania systemów teleinformatycznych, w których przetwarzane są informacje, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, oraz informacje, o których mowa w art. 20 ust. 15 ustawy o Policji, udostępnione Policji w sposób określony w art. 20 ust. 16 tej ustawy, dopuszcza się wyłącznie policjantów i pracowników Policji upoważnionych przez Komendanta Głównego Policji, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”.

2. Osoby uprawnione ponoszą odpowiedzialność za ochronę danych osobowych przed dostępem osób nieuprawnionych, wykorzystywaniem przez osoby nieuprawnione, uszkodzeniem lub zniszczeniem, za ochronę informacji wynikającą z art. 20 ust. 2a i 15 ustawy o Policji oraz za ochronę informacji, z którymi osoby te zapoznają się i uzyskują w związku z pełnioną funkcją, wykonywaną pracą lub wykonywanymi czynnościami służbowymi, w szczególności przed ujawnieniem lub wykorzystaniem informacji wbrew przepisom ustawy lub wbrew przyjętym zobowiązaniom w zakresie przetwarzania informacji.

3. Zakres odpowiedzialności, o której mowa w ust. 2, wyznacza indywidualny zakres przetwarzania informacji przez osoby uprawnione.

3. Procedury nadawania, zmiany, cofania lub utraty uprawnień, o których mowa w ust. 1, oraz osoby upoważnione do nadawania, zmiany i cofania uprawnień w imieniu Komendanta Głównego Policji określa się indywidualnie do każdego zbioru w trybie określonym w § 6.

§ 29. 1. Przed dopuszczeniem do pracy przy przetwarzaniu informacji w zbiorze, zwłaszcza prowadzonym w systemie teleinformatycznym, każdą osobę uprawnioną zaznajamia się z przepisami dotyczącymi zbioru oraz przetwarzania informacji w tym zbiorze, a także z przepisami dotyczącymi ochrony informacji i danych osobowych w nim zgromadzonych, co osoba uprawniona potwierdza własnoręcznym podpisem.

2. Osoby uprawnione mają obowiązek przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy przetwarzaniu danych, a także zachowania w tajemnicy przetwarzanych danych osobowych oraz sposobów ich zabezpieczenia.

3. Osoby uprawnione w trybie przepisów § 28 posiadają upoważnione do przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 27 ustawy o ochronie danych osobowych.

§ 30. 1. Systemy teleinformatyczne, w których zgromadzone są dane osobowe, wyposaża się w mechanizmy uwierzytelniania użytkownika oraz kontroli dostępu do przetwarzanych danych.

2. Dla każdej osoby uprawnionej będącej użytkownikiem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, ustala się odrębny identyfikator i hasło użytkownika.

3. Identyfikator, o którym mowa w ust. 2, wpisuje się do ewidencji określonej w art. 39 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych wraz z imieniem i nazwiskiem użytkownika oraz rejestruje w systemie teleinformatycznym.

4. Bezpośredni dostęp do danych osobowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym może mieć miejsce wyłącznie po podaniu identyfikatora i właściwego hasła użytkownika.

Rozdział 6 **Sposoby przetwarzania informacji**

§ 31. 1. Stosuje się następujące sposoby oraz operacje przetwarzania informacji zawartych w policyjnych zbiorach danych:

- 1) rejestrowanie – polegające na wprowadzaniu informacji po raz pierwszy do zbiorów, w szczególności poprzez ich pobieranie, otrzymywanie i uzyskiwanie;
- 2) sprawdzanie – polegające na zapoznaniu się z informacjami znajdującymi się w zbiorach;
- 3) klasyfikowanie – polegające na porządkowaniu zawartości zbiorów według określonych kryteriów (parametrów);

- 4) weryfikowanie – polegające na sprawdzaniu poprawności, kompletności i prawidłowości zarejestrowanych informacji lub na dokonywaniu oceny przydatności albo niezbędności informacji do dalszego ich przetwarzania;
- 5) modyfikowanie – polegające na zmianie zawartości informacji znajdujących się w zbiorze, w tym zmianę zarejestrowanych informacji lub ich uzupełnienie;
- 6) typowanie – polegające na wyszukaniu i identyfikacji w zbiorach, informacji o cechach (parametrach) odpowiadających określonym kryteriom selekcyjnym;
- 7) analizowanie – polegające na poszukiwaniu związków zachodzących pomiędzy poszczególnymi informacjami znajdującymi się w zbiorze;
- 8) przekazywanie – polegające na udostępnieniu informacji ze zbioru innemu uprawnionemu podmiotowi, bez względu na formę tej czynności;
- 9) usuwanie – polegające na zniszczeniu lub deformacji informacji w sposób uniemożliwiający dalsze ich odczytywanie;
- 10) wykorzystywanie – polegające na korzystaniu z informacji zgromadzonych w zbiorze w celu wykrywczym, dowodowym lub identyfikacyjnym.

2. Rejestracji lub modyfikacji informacji dokonują policjanci i pracownicy Policji wykonujący czynności służbowe, podczas których lub w związku z którymi uzyskali informacje podlegające rejestracji lub stwierdzili zaistnienie okoliczności uzasadniających rejestrację albo modyfikację informacji już zarejestrowanych.

3. Rejestracja lub modyfikacja jest dokonana z chwilą zamieszczenia informacji w zbiorze.

§ 32. Administrator zbioru jest obowiązany zapewnić rejestrację, w formie odpowiedniej do właściwości danego zbioru, każdej operacji przetwarzania informacji w zakresie:

- 1) czasu (daty, godziny i minuty) rozpoczęcia i zakończenia pracy w systemie teleinformatycznym lub w ręcznie sporządzanej ewidencji;
- 2) identyfikatora kadrowego, niezbędnych danych identyfikacyjnych oraz posiadanego uprawnienia dostępu do zbioru policjanta lub pracownika Policji wykonującego operację przetwarzania;
- 3) zakresu informacji, do których policjant lub pracownik Policji miał dostęp w związku z wykonywaną operacją przetwarzania;
- 4) daty pierwszego wprowadzenia informacji do zbioru;
- 5) źródła informacji w przypadku uzyskania danych osobowych nie od osoby, której dane dotyczą;
- 6) przyczyny, zakresu i celu modyfikacji informacji, jaka nastąpiła w wyniku wykonanej operacji przetwarzania;
- 7) danych identyfikujących osobę zlecającą wykonanie operacji przetwarzania informacji;
- 8) wskazania celu lub powodu wykonania operacji przetwarzania informacji;
- 9) wniosków składanych w związku z realizacją praw określonych w art. 32 ust. 1 pkt 6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych.

§ 33. 1. Operacje przetwarzania mogą być wykonywane również na zlecenie policjantów i pracowników Policji uprawnionych do przetwarzania informacji zgromadzonych w danym zbiorze, którzy nie posiadają bezpośredniego dostępu do systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest ten zbiór danych. Do zlecającego stosuje się odpowiednio § 28 i 29.

2. Do przetwarzania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się formularze rejestracyjne.

3. Za prawidłowość i poprawność wykonania określonej operacji przetwarzania odpowiadają osoby uprawnione bezpośrednio przetwarzające informacje w zbiorze a za prawidłowość i poprawność wypełnienia formularza rejestracyjnego zlecający wykonanie operacji przetwarzania.

4. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji mogą wyznaczyć komórki właściwe w sprawach wykonywania operacji przetwarzania informacji w zbiorach danych.

§ 34. 1. Informacjom, o których mowa w § 17 ust. 1, wprowadzanym po raz pierwszy do systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest określony zbiór danych nadaje się indywidualny identyfikator tego zbioru.

2. W przypadku gdy ta sama informacja podlega rejestracji w więcej niż jednym zbiorze danych lub w obrębie jednego zbioru danych, ale w kilku odrębnych kategoriach informacji wydzielonych w tym zbiorze, każda rejestracja tej informacji posiada odrębny identyfikator danego zbioru lub kategorii oraz wskazanie jej powiązania z rejestracjami wykonanymi w pozostałych zbiorach lub kategoriach.

Dział IV Krajowy System Informacyjny Policji

§ 35. 1. W celu zapewnienia wykonywania przez Policję ustawowych zadań w zakresie pobierania, uzyskiwania, gromadzenia, sprawdzania, przetwarzania i wykorzystywania informacji, w tym danych osobowych Komendant Główny Policji prowadzi Krajowy System Informacyjny Policji (KSIP).

2. KSIP jest prowadzonym w systemach teleinformatycznych zestawem zbiorów danych o charakterze centralnym, w których gromadzi się, sprawdza oraz przetwarza informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji.

3. W KSIP mogą być przetwarzane również informacje, do których gromadzenia, uzyskiwania i przetwarzania Policja jest uprawniona na podstawie odrębnych ustaw, jeżeli takie przetwarzanie przyczynia się do koordynacji oraz efektywniejszej organizacji i realizacji zadań Policji w zakresie wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania zwalczania przestępczości, a także ochrony życia i zdrowia ludzi.

§ 36. 1. Komendant Główny Policji zapewnia w ramach KSIP prowadzenie:

- 1) zbioru Osoba – zawierającego informacje o osobach, o których mowa w § 1 pkt 1;
- 2) zbioru Fakt – zawierającego informacje, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 3 – 6;
- 3) zbioru Podmiot – zawierającego informacje, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 7;
- 4) zbioru Rzecz – zawierającego informacje, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 8.

2. W KSIP mogą być prowadzone zbiory zawierające informacje, o których mowa w § 18 i 19.

3. W zbiorach informacji KSIP, o których mowa w ust. 1, informacje przetwarza się w celach określonych w § 11 ust. 1.

4. Pozostałe kwestie dotyczące prowadzenia i funkcjonowania KSIP określa się w trybie § 6.

Dział V Dokumentowanie pobieranych, gromadzonych i uzyskiwanych informacji

§ 37. 1. Pobranie lub uzyskanie informacji w ramach uprawnień Policji, o których mowa w art. 20 ust. 15 oraz w odrębnych przepisach, ze zbiorów już prowadzonych przez inne organy lub jednostki, organy Policji dokumentują poprzez sporządzenie wniosku o przekazanie lub udostępnienie informacji kierowanego do podmiotu dysponującego informacjami, w tym także do osoby fizycznej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, sporządzony na piśmie powinien zawierać następujące dane:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) określenie zbioru danych, z którego te dane mają zostać udostępnione;
- 3) wskazanie danych podlegających udostępnieniu;
- 4) wskazanie wnioskodawcy;
- 5) wskazanie podstawy prawnej udostępnienia informacji;
- 6) oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji;
- 7) podanie imienia, nazwiska, stopnia służbowego lub zajmowanego stanowiska osoby upoważnionej do pobrania informacji lub zapoznania się z ich treścią.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi konieczność niezwłocznego działania, a w szczególności w trakcie pościgu za osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa albo podczas wykonywania czynności mających na celu ratowanie życia i zdrowia ludzkiego lub mienia – policjant może uzyskiwać informacje ze zbiorów, o których mowa w ust. 1, na podstawie ustnego wniosku, podając informacje, o których mowa w ust. 2.

4. Pobranie lub uzyskanie informacji w formie ustnej potwierdza się po ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 3, w pisemnie skierowanym wniosku w zakresie określonym w ust. 2 do podmiotu, od którego uzyskano informacje, a także dokumentuje się w formie notatki służbowej przeznaczonej dla właściwego organu Policji.

5. Przepisu ust. 3 i 4 nie stosuje się do informacji zawartych w zbiorach danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych zgodnie z art. 20 ust. 16 ustawy o Policji.

6. W razie pobrania dokumentów zawierających informacje uzyskiwane w trybie wniosku, o którym mowa w ust. 1, policjant lub pracownik Policji upoważniony do pobrania informacji jest obowiązany pokwitować ich pobranie albo potwierdzić uzyskanie wglądu w treść informacji oraz w razie potrzeby pouczyć osobę przekazującą informacje o konieczności zachowania w tajemnicy faktu i okoliczności przekazania informacji, a także treści udzielonych informacji. Zachowanie tajemnicy dotyczy informacji o osobach, o których mowa w art. 20 ust. 2a

ustawy o Policji, przetwarzanych bez wiedzy i zgody tych osób oraz odnosi się do osób udzielających tych informacji.

7. Dokumenty, o których mowa w ust. 5, zwraca się za pokwitowaniem w miejscu i czasie uzgodnionym z osobą przekazującą, chyba że na podstawie odrębnych przepisów podlegają one włączeniu do akt prowadzonego postępowania.

8. Przepis ust. 6 nie narusza przepisów o tajemnicach prawnie chronionych.

§ 38. 1. Pobierane i uzyskiwane przez Policję informacje w postaci odcisków linii papilarnych przetwarza się w zbiorze danych o nazwie „Centralna Registratura Daktyloskopijna”.

2. Pobranie odcisków linii papilarnych następuje poprzez wypełnienie jednostronnych kart daktyloskopijnych w dwóch egzemplarzach lub poprzez pobranie ich za pomocą urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania.

3. Pobrane odciski linii papilarnych rejestruje się w Centralnej Registraturze Daktyloskopijnej poprzez przekazanie dwóch jednostronnie wypełnionych kart daktyloskopijnych w przypadku ich wypełnienia lub poprzez przesłanie w formie elektronicznej z użyciem systemu teleinformatycznego w przypadku pobrania odcisków za pomocą urządzenia elektronicznego.

§ 39. 1. Pobierane i uzyskiwane przez Policję informacje w formie zdjęć osób, w tym zdjęć sygnalitycznych lub szkiców i opisów wizerunków przetwarza się w odpowiednio opisanych zestawach kart albumowych.

2. Karty albumowe mogą być sporządzane również na informatycznych nośnikach danych.

3. Materiały źródłowe służące do sporządzania zdjęć w postaci negatywów lub zapisów cyfrowych na informatycznych nośnikach danych z cyfrowymi zapisami zdjęć gromadzi się w komórkach organizacyjnych Policji do spraw techniki kryminalistycznej właściwych ze względu na miejsce wykonania zdjęcia.

4. Zdjęcia, o których mowa w ust. 1, można wykorzystywać do sporządzania tablic poglądowych w prowadzonych postępowaniach przygotowawczych w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego lub do tworzenia albumów fotograficznych okazywanych w celach identyfikacyjnych lub wykrywczych.

5. Warunki techniczne oraz sposoby wykonywania zdjęć sygnalitycznych oraz zdjęć zwłok określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 40. 1. Pobierane i uzyskiwane informacje o zdarzeniach, miejscach i rzeczach oraz inne informacje przetwarza się w zbiorach danych z użyciem wzorów dokumentów lub formularzy określonych przez administratora zbioru.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być pobierane, uzyskiwane i przetwarzane przy użyciu formularzy systemu teleinformatycznego, innego edytora tekstu lub utworzone w innym formacie elektronicznym, a także mogą być przetwarzane w formie plików cyfrowych, wytworzonych za pomocą innych systemów teleinformatycznych lub urządzeń elektronicznych, w formie zapisu elektronicznego lub elektronicznych nośników danych.

§ 41. Udokumentowaniem pobrania, uzyskania lub zgromadzenia informacji oraz potwierdzeniem zarejestrowania informacji w zbiorze danych lub potwierdzeniem wykonania innej operacji przetwarzania informacji w systemie teleinformatycznym jest wydruk lub raport zawierający zestawienie zakresu, treści lub graficznej postaci przetwarzanych danych albo formularz rejestracyjny z nadanym identyfikatorem określonego zbioru danych.

§ 42. 1. Pobranie, uzyskanie lub otrzymanie od organów ścigania innych państw na podstawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, które są przetwarzane dalej przez Policję w zbiorach danych, jest dokumentowane w sposób odpowiadający rodzajowi pobranych lub uzyskanych informacji oraz w formie właściwej dla zbioru danych, w którym te informacje są przetwarzane na podstawie ustawy o Policji.

2. Formy dokumentowania pobrania, uzyskania lub otrzymania informacji na podstawie umów międzynarodowych określają postanowienia tej umowy, na podstawie której uzyskano informację, a w przypadku gdy przepisy te odwołują się do przepisów prawa krajowego pobranie i uzyskanie informacji dokumentuje się w sposób określony w niniejszym dziale.

2. Formy dokumentowania pobrania, uzyskania lub otrzymania informacji z Interpolu określają przepisy tej organizacji, a w zakresie nieuregulowanym – przepisy niniejszego działu.

Dział VI

Rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów prowadzonych przez Policję lub zbiorów danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych

§ 43. 1. Do korzystania z informacji przetwarzanych w zbiorach danych prowadzonych w Policji są uprawnione, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań służbowych, służby policyjne:

- 1) kryminalna;
- 2) prewencyjna;
- 3) śledcza;
- 4) Lotnictwa Policji;
- 5) wspomagająca działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.

2. Korzystanie z informacji, o którym mowa w ust. 1, oznacza uprawnienie do sprawdzania, uzyskiwania i wykorzystywania uzyskanych informacji w toku wykonywanych czynności służbowych.

3. Informacje zgromadzone w zbiorach danych udostępnia się wyłącznie osobom uprawnionym, o których mowa w § 28 ust. 1.

§ 44. 1. Do korzystania z informacji przetwarzanych w zbiorach danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych są uprawnione, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań służbowych, służba kryminalna, prewencyjna, śledcza, Lotnictwa Policji oraz wspomagająca działalność Policji w zakresie organizacyjnym. Przepis § 43 ust. 2 stosuje się.

2. Udostępnienie informacji, o którym mowa w ust. 1, przysługuje wyłącznie osobom uprawnionym, o których mowa w § 28 ust. 1.

§ 45. Korzystanie z informacji przetwarzanych w zbiorach danych może nastąpić przed rozpoczęciem lub w toku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych lub administracyjno-porządkowych lub przy wykonywaniu innych czynności służbowych regulowanych odrębnymi przepisami, podejmowanych w celach realizacji ustawowych zadań Policji lub zadań administratora danych, jeżeli dokonanie sprawdzenia jest przydatne lub niezbędne do prawidłowego wykonania tych czynności oraz ma na celu wykonanie ustawowo określonych zadań Policji, w tym również związanych z wykonywaniem obowiązków i uprawnień administratora danych lub administratora zbioru, także w jego imieniu.

Dział VII

Wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu

§ 46. Wzory kart daktyloskopijnych, o których mowa w § 38, stanowią załączniki nr 2–5 do rozporządzenia:

- 1) załącznik nr 2 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych palców;
- 2) załącznik nr 3 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych dłoni;
- 3) załącznik nr 4 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych palców, sporządzanej w przypadku pobierania odcisków linii papilarnych na podstawie art. 192a § 1 Kodeksu postępowania karnego;
- 4) załącznik nr 5 – wzór karty daktyloskopijnej odcisków linii papilarnych dłoni, sporządzanej w przypadku pobierania odcisków linii papilarnych na podstawie art. 192a § 1 Kodeksu postępowania karnego.

§ 47. 1. Wzór karty albumowej, o której mowa w § 39 ust. 1, stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

3. Wzór protokołu likwidacji zbioru danych, o którym mowa w § 8 ust. 2, stanowi załącznik nr 7 do rozporządzenia.

4. Wzór protokołu usunięcia danych osobowych ze zbioru danych, o którym mowa w § 51 ust. 4, stanowi załącznik nr 8 do rozporządzenia.

Dział VIII

Sposób oceny informacji pod kątem ich przydatności w prowadzonych sprawach, w tym sposoby weryfikacji i usuwania informacji

§ 48. 1. Informacje zgromadzone w celu wykrycia przestępstwa podlegają systematycznej weryfikacji przez organy Policji zgodnie z art. 20 ust. 17 ustawy o Policji.

2. Przy weryfikacji informacji ocenie podlega przydatność zgromadzonych informacji w prowadzonych sprawach oraz przydatność lub niezbędność tych informacji dla wykonania zadań Policji w zakresie wykrywania i ścigania sprawców oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości.

3. Zgromadzone informacje o osobie uznaje się za przydatne w prowadzonych sprawach, jeżeli przy dokonywaniu weryfikacji, o której mowa w ust. 1 informacje te wskazują, że nie można wykluczyć możliwości popełnienia w przyszłości przez osobę, której informacje dotyczą, czynu zabronionego w rozumieniu art. 115 § 1 Kodeksu karnego. Ocena przydatności stanowi prognozę kryminologiczną zachowania sprawcy czynu, której celem jest sprawdzenie, czy osoba przestrzega i będzie przestrzegała porządku prawnego przez określony czas.

4. W procesie oceny organy Policji uwzględniają kryteria: rodzaju i charakteru popełnionego czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa, rodzaju i charakteru dobra chronionego prawem naruszonego popełnionym przestępstwem, formy sprawstwa i umyślności jego popełnienia, postaci zamiaru, skutki czynu, w tym rodzaj i rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, zagrożenie sankcją karną za popełnione przestępstwo, liczbę popełnionych przestępstw, czas jaki upłynął od momentu wprowadzenia informacji do zbioru do momentu dokonywania weryfikacji oraz inne informacje zgromadzone o osobie, a także legalność i prawdziwość tych informacji.

§ 49. Przy ocenie przydatności informacji, o której mowa w § 48 ust. 2, w prowadzonych sprawach kryterium oceny stanowią również przesłanki legalności uzyskania, pobrania lub zgromadzenia informacji, istnienie przesłanek legalności oraz niezbędności dalszego przetwarzania informacji dla wykonania zadań ustawowych Policji, a także kryterium prawdziwości zgromadzonych informacji.

§ 50. Weryfikację informacji, o której mowa w § 48 ust. 1, zgromadzonych w zbiorach danych przeprowadza się również:

- 1) na wniosek osoby, której dane dotyczą, złożony w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1 – 6, art. 33 i 35 ustawy o ochronie danych osobowych.
- 2) w przypadku skierowania, z własnej inicjatywy lub w sprawach osób, których dane dotyczą, wniosków lub wystąpień organów uprawnionych do kontroli lub ochrony prawa, w tym uprawnionych do kontroli legalności gromadzenia i przetwarzania informacji w zbiorach informacji, w szczególności wniosków Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

§ 51. 1. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej weryfikacji właściwy organ Policji uznał dane informacje za zbędne dla wykonania ustawowych zadań Policji albo uznał, że informacje te nie są przydatne w prowadzonych przez Policję sprawach, organ ten usuwa informacje zgromadzone w zbiorze.

2. Organ Policji usuwa informacje ze zbioru w przypadkach określonych w art. 20 ust. 17b i 18 ustawy o Policji, a także w przypadku gdy w wyniku weryfikacji przetwarzanych informacji okazało się, że informacje te są nieprawdziwe lub zostały zebrane w sposób sprzeczny z ustawą.

3. Informacje, których nie usunięto w wyniku weryfikacji przeprowadzonych zgodnie z art. 20 ust. 17 ustawy o Policji, z wyłączeniem informacji dotyczących zbrodni oraz występków przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz występków związanych z handlem ludźmi, przestępczością zorganizowaną, produkcją i obrotem środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub ich prekursorami, usuwa się w przypadku gdy:

- 1) upłynęło 15 lat od wprowadzenia do zbioru danych o popełnieniu przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego;
- 2) organ Policji powziął wiarygodną informację, że postępowanie w sprawie o czyn stanowiący podstawę wprowadzenia informacji do zbioru danych zostało warunkowo umorzone, a upłynęło 10 lat od wprowadzenia informacji o tym czynie do zbioru.

4. Decyzję o usunięciu informacji na podstawie ust. 1–3 podejmuje właściwy organ Policji. Czynność usunięcia informacji ze zbioru przeprowadza i dokumentuje protokołem komisja wyznaczona przez właściwy organ Policji. Protokół usunięcia informacji powinien zawierać w szczególności wykaz zniszczonych dokumentów lub nośników informatycznych zawierających te informacje oraz sposób ich zniszczenia.

§ 52. 1. Inne informacje, niż określone w art. 20 ust. 17 ustawy o Policji, przetwarzane w zbiorach danych podlegają również weryfikacji opartej na ocenie ich przydatności w prowadzonych sprawach, w tym weryfikacji, o której mowa w § 49.

2. Oceny, o której mowa w ust. 1, dokonują organy Policji, które te informacje zebrały lub zgromadziły w zbiorze.

3. Przy dokonywaniu oceny przydatności informacji, o której mowa w ust. 1, podstawowym kryterium jest rodzaj chronionego dobra, upływ terminów przewidzianych do archiwizacji akt prowadzonych spraw, przedawnienie karalności czynu będącego podstawą zgromadzenia informacji lub ustanie okoliczności albo zniszczenie się skutku (celu), dla którego informacje zostały wprowadzone do zbioru.

4. Informacje zebrane w celu ochrony życia i zdrowia ludzkiego oraz ochrony mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra uznaje się za przydatne tak długo, jak długo istnieje potrzeba ochrony zagrożonego lub naruszonego dobra albo dopóki nie ustało realne zagrożenie ich naruszenia lub dopóki nie wystąpił skutek, dla osiągnięcia którego informacje zostały wprowadzone do zbioru.

5. Do usuwania informacji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 17–18 ustawy o Policji.

§ 53. 1. Informacje uzyskane, pobrane lub otrzymane od organów innych państw podlegają weryfikacji i usunięciu w terminach i na zasadach wyznaczonych przez organ przekazujący informacje, a w przypadku gdy termin nie został określony – w terminach i na zasadach określonych w art. 20 ust. 17–18 ustawy o Policji oraz w sposób określony w przepisach niniejszego działu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji przekazanych przez Interpol.

§ 54. Informacje znajdujące się w systemach teleinformatycznych i na informatycznych nośnikach danych usuwa się w sposób uniemożliwiający odtworzenie usuniętych informacji:

- 1) przy użyciu technik programowych lub sprzętowych;
- 2) poprzez zniszczenie nośników zawierających informacje przeznaczone do usunięcia, jeżeli usunięcie danych technikami określonymi w pkt 1 nie jest możliwe.

Dział IX

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 55. 1. Organy Policji dostosują tryb i warunki gromadzenia oraz sposoby przetwarzania i sposób oceny informacji przetwarzanych w zbiorach do wymogów niniejszego rozporządzenia w terminie 6 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

2. Dotychczasowe decyzje w sprawie utworzenia zbiorów informacji wydane na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w § 56, pozostają w mocy do czasu wydania nowych przepisów w tym zakresie zgodnych z przepisami niniejszego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 56. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policję informacji o osobach (Dz. U. Nr 170, poz. 1203).

§ 57. Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następujących po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

WARUNKI TECHNICZNE I SPOSOBY WYKONYWANIA ZDJĘĆ SYGNALITYCZNYCH ORAZ ZDJĘĆ ZWŁOK

§ 1. 1. Zdjęcia sygnalityczne obejmują: ujęcie twarzy z prawego profilu i z przodu oraz prawego i lewego półprofilu.

2. Zdjęcie twarzy z przodu należy wykonać w taki sposób, aby na jednej wysokości znajdowała się podstawa nosa oraz dolna krawędź płatków małżowin usznych osoby fotografowanej, tworząc linię poziomą. Na zdjęciach ukazujących prawy profil oraz lewy półprofil powinna być widoczna małżowina uszna.

3. W przypadku, gdy osoba posiada cechy charakterystyczne budowy anatomicznej (np. brak kończyny, znaczna wada postawy) wykonuje się zdjęcie w pozycji stojącej z przodu, natomiast gdy sylwetka osoby jest bardziej charakterystyczna w innym ustawieniu, osobę tę fotografuje się również w takim ustawieniu. Podczas fotografowania sylwetki osobę ustawia się w pozycji swobodnej, pozwalającej na utrwalenie jej normalnego wyglądu.

4. Jeżeli fotografowana osoba lub nieznane zwłoki mają na ciele widoczne znaki szczególne, a zwłaszcza: tatuaże, blizny, znamiona, deformacje, brak palców u rąk, a nie są one widoczne na zdjęciu całej sylwetki, znaki te utrwała się na osobnych zdjęciach, które wraz z negatywami przekazuje się zlecającemu ich wykonanie.

5. Podczas wykonywania fotografii należy zwrócić uwagę na ewentualne próby zafałszowania wizerunku przez celową zmianę mimiki twarzy lub zmianę sylwetki osoby fotografowanej. W takim przypadku zdjęcie należy powtórzyć.

§ 2. Zdjęcia powinny być wykonane na jednolitym, jasnym tle. Oświetlenie przy wykonywaniu fotografii powinno zapewnić uzyskanie równomiernie naświetlonego obrazu, możliwie najbardziej zbliżonego do rzeczywistego wyglądu osoby fotografowanej. Na fotografowanej osobie lub tle nie mogą występować cienie deformujące i zaciemniające wizerunek danej osoby.

§ 3. 1. Przy wykonywaniu zdjęć twarzy wykorzystuje się urządzenie do zdjęć sygnalitycznych UDZS, a w przypadku jego braku specjalne krzesło obrotowe. Jeśli nie ma takiego krzesła, zdjęcia twarzy mogą być wykonywane przy użyciu zwykłego krzesła lub przy ustawieniu osoby w pozycji stojącej, z zastrzeżeniem § 1 ust. 3.

2. W przypadku wykonywania fotografii bez stosowania urządzenia UDZS zdjęcia należy wykonać w skali 1:8.

3. Na zdjęciu twarzy z profilu powinna być widoczna tabliczka informacyjna, zawierająca następujące dane:

- 1) nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej Policji, w której wykonano zdjęcie;
- 2) numer ewidencyjny zdjęcia i rok jego wykonania;
- 3) oznaczenia cyfrowe określające wzrost i kolor włosów, przy czym pierwszą cyfrą oznacza się wzrost, a drugą kolor włosów.

4. Na tabliczce informacyjnej, o której mowa w ust. 3, do określenia wzrostu i koloru włosów osoby fotografowanej używa się następujących oznaczeń cyfrowych:

wzrost	oznaczenie	kolor włosów	oznaczenie
do 150 cm	1	rudy	1
151-155 cm	2	blond	2
156-160 cm	3	szatyn	3
161-165 cm	4	brunet	4

166-170 cm	5	siwy	5
171-175 cm	6	szpakowaty	6
176-180 cm	7		
181-185 cm	8		
ponad 185 cm	9		

§ 4. Przed wykonaniem zdjęcia osoba fotografowana powinna być uczesana i ogolona (jeżeli nie nosi zarostu na stałe), a przy pomiarze wzrostu powinna być bez obuwia.

§ 5. 1. Do zdjęć sygnalitycznych mogą być wykorzystane aparaty fotograficzne tradycyjne oraz aparaty zapisujące obraz w formie pliku cyfrowego. Ogniskowa obiektywów nie powinna być krótsza od podwójnej i dłuższa od potrójnej długości przekątnej kadru negatywu lub matrycy CCD. W przypadku stosowania urządzenia UDZS długość ogniskowej określa producent w instrukcji obsługi.

2. Podczas fotografowania twarzy obiektów aparatu powinien być ustawiony na wysokości oczu, a w czasie fotografowania całej sylwetki na wysokości piersi osoby fotografowanej. Oś optyczną obiektywu należy ustawić prostopadle do fotografowanej osoby.

3. Ostrość należy ustawić podczas fotografowania osoby z profilu na kąt oka z zachowaniem niezbędnej głębi ostrości.

4. W przypadku użycia aparatu cyfrowego minimalny format rejestracji powinien wynosić 2.048x1.536 pikseli przy zastosowanej rozdzielczości 300 ppi, co odpowiada około 3,2 megapikselom.

§ 6. 1. Do wykonywania fotografii sygnalitycznej stosuje się materiały negatywowe barwne, o ogólnej czułości 100-400 ASA. Obróbka fotochemiczna materiału negatywowego powinna być przeprowadzona zgodnie z zaleceniem jego producenta.

2. W jednostkach i komórkach organizacyjnych Policji wyposażonych w odpowiedni sprzęt, w szczególności: aparat cyfrowy, komputer, nagrywarkę CD-R, drukarkę, dopuszcza się wykonywanie zdjęć sygnalitycznych w postaci wydruków komputerowych. Wydruki zdjęć powinny być wykonane na specjalnym papierze, przeznaczonym do wysokorozdzielczych wydruków barwnych z zachowaniem rozdzielczości nie mniejszej niż 300 dpi w wymiarach odpowiadających analogicznym zdjęciom sygnalitycznym wykonanym metodą fotograficzną.

3. Odbitki fotograficzne lub wydruki wykonuje się w formacie 6,5x9,5 cm (po dwie na jednym kadrze). Poszczególne pozy na zdjęciach powinny być ujęte w następującej kolejności:

1) prawy profil twarzy i twarz z przodu (en face) - bez okularów,

2) prawy i lewy półprofil twarzy.

4. Odbitki lub wydruki zdjęć całej sylwetki wykonuje się w formacie 5x9 cm.

5. Dopuszczalne jest wykonywanie zdjęć sygnalitycznych i całej sylwetki z wykorzystaniem materiałów czarno-białych.

6. Sposób oświetlenia sylwetki oraz obróbka fotochemiczna użytych materiałów powinna odzwierciedlać rzeczywiste barwy oraz wygląd osoby fotografowanej, a temperatura barwowa światła powinna być zbliżona do światła dziennego.

§ 7. 1. W celu umożliwienia przekazania do archiwum zdjęć sygnalitycznych w postaci plików cyfrowych powinny być one zapisane na dysku twardym komputera wydzielonego do ich magazynowania. Komputer ten powinien być zabezpieczony przed dostępem osób nieuprawnionych.

2. W przypadku wykonywania zdjęć aparatem cyfrowym z wykorzystaniem urządzenia UDZS archiwizowane zdjęcia powinny być umieszczone w folderze o nazwie odpowiadającej literowemu symbolowi jednostki (bez polskich znaków literowych) z kolejnym numerem ewidencyjnym zdjęcia i oznaczeniem dwóch ostatnich cyfr roku wykonania (np. KMP_Rzeszow_117_01); poszczególne zdjęcia w nim zawarte powinny posiadać dodatkowo symbol literowy pozy rejestracji: "ab" - prawy profil i twarz z przodu (en face), "cd" - prawy półprofil i lewy półprofil, "e" - sylwetka, "f" do "z" - zdjęcia dodatkowe. Poszczególne oznaczenia oddziela się od siebie symbolem podkreślnika (np. KMP_Rzeszow_117_01_ab).

3. W przypadku wykonywania zdjęć aparatem cyfrowym bez wykorzystania urządzenia UDZS archiwizowane zdjęcia powinny być umieszczone w folderze o nazwie odpowiadającej literowemu symbolowi

jednostki (bez polskich znaków literowych) z kolejnym numerem ewidencyjnym zdjęcia i oznaczeniem dwóch ostatnich cyfr roku wykonania (np. KMP_Rzeszow_117_01); poszczególne zdjęcia w nim zawarte powinny posiadać dodatkowo symbol literowy pozy rejestracji: "a" - prawy profil, "b" - twarz z przodu (en face), "c" - prawy półprofil, "d" - lewy półprofil, "e" - sylwetka, "f" do "z" - zdjęcia dodatkowe. Poszczególne oznaczenia oddziela się od siebie symbolem podkreślnika (np. KMP_Rzeszow_117_01_a).

4. Zdjęcia sygnalityczne w postaci plików cyfrowych przekazuje się na nośnikach jednokrotnego zapisu (np. płyty CD-R); pliki powinny być zapisane w formacie "TIFF" (Tagged Image File Format) lub "JPEG" (Joint Photographic Expert Group) bez kompresji.

§ 8. 1. Zlecenie na wykonanie zdjęć oraz kartę albumową z wpisanymi danymi osoby fotografowanej przekazuje specjalista kryminalistyki policjant prowadzący postępowanie przygotowawcze, czynności w sprawie nieletniego lub czynności wyjaśniające w sprawie ustalenia tożsamości osób lub zwłok.

2. Karty albumowe z wykonanymi i naklejonymi zdjęciami sygnalitycznymi wraz ze zdjęciami dodatkowymi przekazywane są za pokwitowaniem policjantowi wymienionemu w ust. 1.

3. Negatywy lub nośniki ze zdjęciami zapisanymi cyfrowo, wraz z danymi personalnymi osób na nich zarejestrowanych, przekazywane są do archiwum komendy wojewódzkiej Policji. Negatywy i nośniki powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniem i przechowywane zgodnie z zaleceniami producenta danego nośnika.

§ 9. 1. Zwłoki o nieustalonej tożsamości fotografuje się w czterech ujęciach głowy:

- 1) prawy profil,
- 2) widok twarzy z przodu (en face),
- 3) półprofil prawy,
- 4) półprofil lewy.

2. Dodatkowo wykonuje się zdjęcie całej sylwetki oraz zdjęcie lewej małżowiny usznej z uwzględnieniem zasad fotografii skalowej.

3. Przed wykonaniem zdjęć zwłok do celów identyfikacyjnych głowę i twarz doprowadza się do wyglądu zbliżonego do stanu przed śmiercią. Zwłoki fotografuje się w odzieży, w jaką były ubrane. W przypadku, gdy zwłoki były bez odzieży, do fotografii przykrywa się je tkaniną, pozostawiając je od ramion odsłonięte.

WZÓR KARTY DAKTYLOSKOPIJNEJ ODCISKÓW LINII PAPILARNYCH PALCÓW

Karta daktyloskopijna do celów dowodowych/wykrywczych i identyfikacyjnych*					BARCODE																			
placzek jednostki policyjnej stamp of police unit					nr identyfikacyjny policjanta dokonującego rejestracji																			
nazwisko family name					nr KSIP																			
imięna forename(s)					OIO																			
nazwisko panieńskie maiden name					znak sprawy																			
imię ojca father's forename			imię matki mother's forename		Numer sprawy																			
adres address					kod jednostki policyjnej																			
płeć (M/F?) sex (M/F?)		data urodzenia (r, m, d) date of birth (y, m, d)			PESEL																			
miejsce urodzenia place of birth					rodzaj i numer dokumentu tożsamości type identity																			
narodowość nationality			powód daktyloskopowania offence																					
P 1. wielki palec					2. wskazujący palec					3. środkowy palec					4. serdeczny palec					5. mały palec				
50 mm					40 mm					40 mm					40 mm					40 mm				
L 6. wielki palec					7. wskazujący palec					8. środkowy palec					9. serdeczny palec					10. mały palec				
LEWA REKA - jednoczesny odcisk czterech palców					jednoczesny odcisk wielkich palców LEWY PRAWY					PRAWA REKA - jednoczesny odcisk czterech palców														
75 mm					30 mm					30 mm					75 mm									
czytelny podpis osoby daktyloskopowanej					* - numerowe znaki					data daktyloskopowania					czytelny podpis osoby daktyloskopującej									
										miejsce daktyloskopowania														

210 mm

WZÓR KARTY DAKTYLOSKOPIJNEJ ODCISKÓW LINII PAPILARNYCH DŁONI

Karta daktyloskopijska do celów dowodowych / wykrywczych i identyfikacyjnych

BARWOCIE

*JEDYNE KRAJÓWY

Czas wykonania odcisku daktyloskopijskiego

Przebieg choroby

Lewa dłoń **Prawa dłoń**

Czas wykonania odcisku daktyloskopijskiego

Nazwisko	Imię	Zabójstwo	Kradzież samochodu	Kradzież pieniędzy	Kradzież z włamaniem
Imię	Przebieg choroby	Rodzaj	Inny rodzaj przestępstwa	Kodzik	Inst.

Do odcisków należy używać tylko palców wskazujących i środkowych. Nie należy używać kciuka i małego palca.

147 mm

147 mm

297 mm

35 mm

35 mm

35 mm

30 mm

30 mm

30 mm

30 mm

210 mm

**WZÓR KARTY DAKTYLOSKOPIJNEJ ODCISKÓW LINII PAPILARNYCH PALCÓW
SPORZĄDZANEJ W PRZYPADKU POBIERANIA ODCISKÓW LINII PAPILARNYCH NA
PODSTAWIE ART. 192a § 1 KODEKSU POSTĘPOWANIA KARNEGO**

**Karta daktyloskopijna palców
do eliminacji śladów**
Karta do wykonywania w sprawie śledczej czynności pobierania odcisków linii papilarnych w celu wyeliminowania śladów z kart sprawy i arkuszy.

nazwisko					102 mm 105 mm 155 mm	
imię		data urodzenia				E. M. D.
adres zamieszkania						
odciski pobrano w celu wyeliminowania przypadkowych śladów linii papilarnych, ujawnionych do sprawy: <i>zima / numer sprawy</i>					205 mm	
Wykazem 2002 nr <i>Czynności pobierania odcisków linii papilarnych</i> <i>Czynności pobierania odcisków linii papilarnych</i>						
P	1 w. palec	2 w. palec	3 ś. palec	4 ś. palec	5 m. palec	
50 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm	
L	6 w. palec	7 w. palec	8 ś. palec	9 ś. palec	10 m. palec	
					40 mm	
LEWA RĘKA - pojedynczy odcisk każdego palca		pojedynczy odcisk wielkich palców LEWY PRAWY		PRAWA RĘKA - pojedynczy odcisk każdego palca		
75 mm	30 mm	30 mm	75 mm	84 mm		
210 mm						

**WZÓR KARTY DAKTYLOSKOPIJNEJ ODCISKÓW LINII PAPILARNYCH DŁONI SPORZĄDZANEJ
W PRZYPADKU POBIERANIA ODCISKÓW LINII PAPILARNYCH NA PODSTAWIE ART. 192a § 1
KODEKSU POSTĘPOWANIA KARNEGO**

The diagram shows a rectangular card with a width of 29 mm and a height of 210 mm. The top section is a header containing the following text and fields:

Karta daktyloskopijna dłoni - lewej, prawej² do eliminacji śladów
Na podstawie art. 192a § 1 Kodeksu postępowania karnego, przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 15 czerwca 2000 r. o systemie odcisków papilarnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 24, poz. 343, z późn. zmianami)

Imię: _____ Data urodzenia: _____

Adres zamieszkania: _____
 Odciski pobrano w celu usunięcia śladów papilarnych, ujawnionych do sprawy: _____

* Wydruk na białym papierze

WZÓR KARTY ALBUMOWEJ

<p>50 mm</p> <p>en face i profil</p> <p>50 mm</p>	<p>RZECZPOSPOLITA POLSKA (REPUBLIC OF POLAND)</p>																											
<p>półprofile</p>	<table border="1"> <tr> <td colspan="2">Nr KSP 010</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Znak sprawy / Numer sprawy</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Nazwa (numer) jednostki</td> </tr> <tr> <td>PESEL</td> <td></td> </tr> <tr> <td colspan="2">Nazwisko</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Nazwisko parafialne</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Miejsc</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Miejsce</td> </tr> <tr> <td>Wzrost</td> <td>Kolor włosów</td> </tr> <tr> <td>Nazwa uczelni</td> <td>Obywatelstwo</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Powód zgłoszenia</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Uwagi</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Relewanty</td> </tr> </table>		Nr KSP 010		Znak sprawy / Numer sprawy		Nazwa (numer) jednostki		PESEL		Nazwisko		Nazwisko parafialne		Miejsc		Miejsce		Wzrost	Kolor włosów	Nazwa uczelni	Obywatelstwo	Powód zgłoszenia		Uwagi		Relewanty	
Nr KSP 010																												
Znak sprawy / Numer sprawy																												
Nazwa (numer) jednostki																												
PESEL																												
Nazwisko																												
Nazwisko parafialne																												
Miejsc																												
Miejsce																												
Wzrost	Kolor włosów																											
Nazwa uczelni	Obywatelstwo																											
Powód zgłoszenia																												
Uwagi																												
Relewanty																												
<p>100 mm</p> <p>sylwetka</p> <p>50 mm</p>	<p>zjęcia dodatkowe</p>	<p>zjęcia dodatkowe</p>																										

WZÓR PROTOKOŁU LIKWIDACJI ZBIORU DANYCH

Protokół
likwidacji zbioru danych.....
(numer ewidencyjny).....
(data i miejsce sporządzenia)

Komisja likwidacyjna w składzie:

1.

2.

3.

(dane członków komisji likwidacyjnej; w przypadku policjanta - stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe; w przypadku pracownika Policji - imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe)

działająca na podstawie decyzji nr
(nazwa administratora zbioru, wydającej decyzję)

w dniu 20 r. przeprowadziła likwidację zbioru danych

.....
(rodzaj i nazwa likwidowanego zbioru danych)

poprzez

.....

.....

.....

.....

.....
(opis sposobu likwidacji zbioru danych)

1.

2.

3.

(podpisy członków komisji likwidacyjnej)

WZÓR PROTOKOŁU USUNIĘCIA DANYCH OSOBOWYCH ZE ZBIORU DANYCH

Protokół usunięcia danych osobowych ze zbioru danych

1.
.....
(rodzaj i nazwa zbioru danych)

2.
(podstawa prawna usunięcia danych osobowych)

3.
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
(opis usuniętych danych osobowych)

4. Skład komisji dokonującej usunięcia danych osobowych:

1)
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko służbowe)

2)
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko służbowe)

3)
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko służbowe)

5. Opis sposobu usunięcia danych osobowych ze zbioru danych:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

....., dnia 20..... r.
(miejsowość)

1.

2.

3.

(podpisy członków komisji)

Uzasadnienie

Potrzeba i cel wydania rozporządzenia

Przedstawiony projekt rozporządzenia reguluje zagadnienia związane z przetwarzaniem informacji, w tym danych osobowych gromadzonych, pobieranych i uzyskiwanych przez Policję na podstawie art. 20 ust. 2a, 2aa i 2ab ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 286, poz. 1687, ze zm.), dalej zwanej „ustawą o Policji). Rozporządzenie reguluje kwestie techniczno – organizacyjne przetwarzania przez Policję informacji (danych osobowych), głównie w zbiorach danych, przed wprowadzeniem informacji do zbioru oraz w wyniku ich uzyskania ze zbioru, w tym warunki, sposoby przetwarzania tych informacji, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do przetwarzania, wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu, sposoby oceny danych pod kątem ich przydatności dla realizacji zadań Policji z uwzględnieniem obowiązujących zasad ochrony danych osobowych, a także z uwzględnieniem obowiązujących przepisów ustawy o Policji, w szczególności art. 20.

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji i zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policję informacji o osobach (Dz. U. Nr 170, poz. 1203).

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia w miejsce obecnie obowiązującego wynika ze zmiany art. 20 ustawy o Policji, w tym ust. 19 tego artykułu, wprowadzonej ustawą z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 230, poz. 1371). Na podstawie art. 35 w zw. z art. 27 pkt 1 lit. g powyższej ustawy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy o Policji zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 19 ustawy o Policji, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W konsekwencji zatem wejścia w życie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 2012 r., rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policję informacji o osobach utraci moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 2013 r.

Zgodnie ze zmienionym art. 20 ust. 19 ustawy o Policji minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb gromadzenia, sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 2a, 2aa i 2ab, w zbiorach danych, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z tych zbiorów, wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem i przesłanki zaniechania zbierania określonych rodzajów informacji, a w przypadku informacji, o których mowa w ust. 2aa i 2ab, uwzględniając konieczność dostosowania się do wymogów określonych przez organy innych państw lub przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych - INTERPOL wskazane w ust. 2aa w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji.

Zmiana zakresu delegacji do wydania rozporządzenia jest związana z dodaniem nowych przepisów w art. 20 ustawy o Policji tj. ust. 2aa i 2ab regulujących przetwarzanie informacji uzyskiwanych i przekazywanych w ramach współpracy z Interpolem, a także zmianami w zakresie weryfikacji i usuwania informacji określonymi w art. 20 ust. 17, 17a, 17b oraz modyfikacją przepisów art. 20 ust. 15 ustawy o Policji. Wszystkie te nowelizacje wprowadzone ustawą z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej spowodowały konieczność zmiany zakresu regulacji objętych aktem wykonawczym z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji, a tym samym zmianę zakresu spraw przekazanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych do uregulowania w rozporządzeniu wraz ze zmianą wytycznych w tym zakresie, co oznacza potrzebę wydania nowego rozporządzenia zgodnie z art. 92 Konstytucji RP oraz przepisami rozdziału 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Techniki Prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Jednocześnie nowe rozporządzenie zawiera w ramach materii techniczno – organizacyjnej regulacje mające na celu zapewnienie większego poziomu ochrony danych osobowych przetwarzanych przez Policję w ramach struktury organizacyjnej tej służby oraz zapewnienie większej efektywności, jasności i szczegółowości trybu, warunków i sposobu przetwarzania informacji w policyjnych zbiorach danych. Rozporządzenie ma na celu dookreślenie, skonkretyzowanie oraz uporządkowanie, w granicach wyznaczonych ustawą o Policji, tryb (procedurę) gromadzenia i przetwarzania informacji, w tym danych osobowych przez Policję w związku z realizacją przez nią jej zadań ustawowych na poziomie organizacyjnym i strukturalnym tej służby zapewniając jednocześnie skuteczną realizację tych zadań oraz odpowiedni poziom ochrony informacji i danych osobowych. Przepisy rozporządzenia bazują zarówno na dotychczasowych rozwiązaniach obowiązujących w zakresie

funkcjonowania zbiorów danych w Policji modyfikując jednakże ich organizację oraz jednocześnie uwzględniając obowiązujące przepisy ustawy o Policji i doświadczenia w zakresie prowadzenia zbiorów danych przez Policję.

Z powyższych względów rozporządzenie zawiera zupełnie nowe uregulowania w zakresie przetwarzania informacji przez Policję.

Charakterystyka projektu rozporządzenia

Projekt zawiera propozycje normatywne dotyczące trybu gromadzenia, w tym celów, zakresu i warunków oraz sposobów przetwarzania w zbiorach danych - informacji, w tym danych osobowych: o osobach podejrzanych o popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego, o nieletnich dopuszczających się czynów zabronionych przez ustawę jako przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego, o osobach o nieustalonej tożsamości lub usiłujących ukryć swoją tożsamość, o osobach poszukiwanych ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości, jak również o osobach poszukiwanych uznanych za zaginione zwanych dalej w treści rozporządzenia „osobami zaginionymi” (tj. osoby poszukiwane w celu ochrony ich życia lub zdrowia). Przedmiotem rozporządzenia są również:

- 1) tryb gromadzenia, w tym cele i warunki oraz sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych uzyskanych lub przetwarzanych przez organy innych państw lub przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnych – INTERPOL w zbiorach danych;
- 2) tryb gromadzenia i sposoby przetwarzania informacji, określonych w pkt 2 przekazywanych w celu zapobiegania i zwalczania przestępczości organom innych państw lub Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnych – INTERPOL w zbiorach danych;
- 3) rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów danych prowadzonych przez Policję lub zbiorów informacji udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych;
- 4) wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu informacji i sposoby dokumentowania pobieranych, gromadzonych i uzyskiwanych informacji;
- 5) sposób oceny informacji pod kątem ich przydatności w prowadzonych sprawach, w tym sposoby weryfikacji i usuwania informacji.

Z uwagi na szeroki zakres zagadnień podlegających regulacji rozporządzenie zostało podzielone na działy i rozdziały w celu systematyzacji poszczególnych zagadnień oraz zwiększenia jego przejrzystości.

W przepisach ogólnych określono przedmiot regulacji, zgodnie z zakresem upoważnienia wynikającym z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji, wprowadzono również słowniczek pojęć używanych w obrębie niniejszego aktu celem ułatwienia stosowania w dalszej części oraz wprowadzenia skrótów niektórych wyrażeń używanych w ustawie o Policji lub skrótów dla aktów prawnych, które występują w treści rozporządzenia (§ 2 rozporządzenia). Przepisy ogólne określają odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych w Policji oraz za przetwarzanie informacji w zbiorach danych, jak również podmiot odpowiedzialny za to przetwarzanie. Rozporządzenie jednoznacznie określa, iż administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych w odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych w policyjnych zbiorach danych jest Komendant Główny Policji (§ 3 ust. 2 rozporządzenia). Komendant Główny Policji jest zarazem administratorem zbiorów danych prowadzonych w Policji oraz wykonuje zadania administratora danych w odniesieniu do danych uzyskanych od organów innych państw lub z Interpolu, a następnie przetwarzanych przez Policję dla realizacji jej zadań ustawowych (§ 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia). Przepisy te wskazują, iż Komendant Główny Policji decyduje o celach i środkach przetwarzania danych osobowych w Policji oraz wykonuje zadania administratora danych określone w ustawie o ochronie danych osobowych w zakresie danych gromadzonych w policyjnych zbiorach danych. Niniejsze uprawnienie i obowiązek wynika z istoty funkcji Komendanta Głównego Policji jako centralnego organu administracji publicznej kierującego Policją (art. 5 ustawy o Policji). A zatem to Komendant Główny Policji będzie decydował w dalszej kolejności wobec podległych mu policjantów i pracowników Policji oraz w zakresie podległej mu struktury organizacyjnej Policji o zakresie i sposobie realizacji w ramach tej struktury przydzielonych mu zadań i uprawnień administratora danych.

Jednocześnie przepisy § 3 rozporządzenia wykluczają uznawanie, jak było do tej pory, za administratorów danych w zakresie danych przetwarzanych w zbiorach policyjnych - poszczególnych kierowników jednostek organizacyjnych Policji, co w praktyce powodowało trudności w zakresie wykonywania zadań administratora oraz rozbieżności w działaniu pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi Policji, a także powodowało niejasności w zakresie stosowania przepisów o ochronie danych osobowych, w tym w szczególności problemy w

zakresie kompetencji do wykonywania określonych zadań wobec osób, których dane dotyczą lub wobec innych podmiotów.

Przepisy § 4 rozporządzenia wprowadzają natomiast ogólną regułę, zgodnie z którą w dalszej części rozporządzenia wyrażenie „informacje” używane bez bliższego określenia oznacza jednocześnie dane osobowe (w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych) pobierane, gromadzone, uzyskiwane, sprawdzane, przetwarzane i wykorzystywane przez Policję na podstawie art. 20 ustawy o Policji. Przepis ten ma na celu wyeliminowanie powtórzeń w treści rozporządzenia wyrażenia „informacje, w tym dane osobowe” i jednocześnie uproszczenie w posługiwaniu się powyższym wyrażeniem.

Przepisy zawarte w rozdziale 2 rozporządzenia dotyczą regulacji o zbiorach danych. Niniejsze regulacje odnoszą się zarówno do trybu gromadzenia informacji przez Policję, jak i sposobów przetwarzania informacji gromadzonych, pobieranych i uzyskiwanych przez Policję. Jako regułę przyjmuje się, iż Policja przetwarza informacje w zbiorach danych lub zestawach zbiorów danych (§ 5 ust. 1 rozporządzenia). W dalszej części wskazuje się, iż dane osobowe osób określonych w § 1 pkt 1, a w konsekwencji osób wskazanych w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji, przetwarza się w zbiorach danych osobowych lub zestawach tych zbiorów prowadzonych w Policji (§ 5 ust. 2 rozporządzenia). Przepisy § 5 ust. 3 rozporządzenia dotyczą zaś możliwych sposobów prowadzenia zbiorów informacji w Policji, do których zalicza się prowadzenie tych zbiorów w systemach teleinformatycznych, w formie sporządzanych ręcznie kartotek, skorowidzów, ksiąg, wykazów, registratur, rejestrów, albumów lub innych ewidencji. Jednocześnie wprowadzono jednolite wyrażenie „zbiory danych” zamiast „zbiorów informacji” co w praktyce ma wyeliminować wątpliwości w zakresie, czy zbiór informacji zawiera informacje bez danych osobowych, czy również te dane. Poza tym wyrażenie „zbiór danych” odpowiada obowiązującym przepisom ustawy o Policji oraz przepisom o ochronie danych osobowych.

Zupełnie nowe regulacje dotyczące tworzenia zbiorów danych w Policji określone zostały w przepisach § 5 ust. 4 – 6 oraz w § 6. Proponowane regulacje przewidują możliwość przetwarzania informacji uzyskiwanych na podstawie art. 20 ustawy o Policji w zbiorach danych wtedy, gdy cele, zakres terytorialny lub rzeczowy oraz zastosowane sposoby przetwarzania informacji w zbiorze skuteczniej przyczynią się do realizacji zadań ustawowych Policji, aniżeli przetwarzanie informacji poza zbiorem lub wtedy, gdy przetwarzanie informacji w zbiorze zapewnia lepszą kontrolę, nadzór lub ochronę przetwarzania informacji. Natomiast zestawy zbiorów danych tworzy się wtedy, gdy celowe jest zintegrowanie, skoordynowanie i usprawnianie przetwarzania informacji zgromadzonych w odrębnych zbiorach danych. Wskazane przepisy składają się na rzeczywisty tryb gromadzenia i sposoby przetwarzania informacji przez Policję o których mowa w delegacji do wydania rozporządzenia. Ponadto proponowane przepisy opisują w sposób rzeczowy tworzenie zbiorów danych wraz z określeniem warunków jakie powinny być spełnione dla przetwarzania informacji w zbiorach.

W przepisach rozporządzenia zrezygnowano z podziału zbiorów na centralne zbiory informacji i wewnętrzne zbiory informacji, gdyż jedynym uprawnionym podmiotem do tworzenia zbiorów informacji w Policji oraz uprawnionym do określania celów przetwarzania informacji w tych zbiorach jest Komendant Główny Policji jako administrator danych. W zbiorach danych tworzonych w Policji przetwarza się bowiem informacje i dane osobowe gromadzone, uzyskiwane i pobierane na podstawie art. 20 ustawy o Policji. W zakresie tych informacji obowiązują jednakowe ustawowe reguły przetwarzania danych, w tym udostępniania i usuwania. Z tego względu oraz celem koordynacji i kontroli przetwarzania danych osobowych w ramach podległych jednostek i komórek organizacyjnych Policji o utworzeniu danego zbioru danych powinien decydować jedynie Komendant Główny Policji, a nie kierownik jednostki, czy komórki organizacyjnej Policji. Przyznanie jednoznacznej i wyłącznej kompetencji do tworzenia zbiorów danych w Policji Komendantowi Głównemu Policji wzmocni nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w Policji, co przyczyni się do zapewnienia większej ochrony przetwarzanych informacji i danych osobowych.

W konsekwencji przepisy § 6 rozporządzenia przewidują kompetencję Komendanta Głównego Policji do tworzenia i prowadzenia zbiorów danych lub ich zestawów, a także kompetencję do ustalania zakresu informacyjnego, rzeczowego i terytorialnego tworzonego zbioru danych. Ponadto przepisy § 6 ust. 1 rozporządzenia powierzają Komendantowi Głównemu Policji odpowiedzialność za wewnętrzną strukturę, przeznaczenie oraz funkcjonowanie w Policji utworzonego zbioru danych, a także za dostosowanie właściwości zbioru oraz procedury przetwarzania w nich informacji do rodzaju realizowanych przez Policję zadań, zakresu informacji niezbędnych do wykonania określonego zadania, a także do osiągnięcia celów przetwarzania informacji w tych zbiorach.

W przepisach § 6 ust. 2, § 7 i 8 rozporządzenia określono natomiast kompetencje Komendanta Głównego do: www.inforflex.pl

- 1) zezwalania na wykonanie repliki całości lub części zbioru w celu usprawnienia dostępu określonej jednostki lub komórki organizacyjnej Policji do przetwarzanych informacji.
- 2) prowadzenia rejestru zbiorów danych utworzonych w ramach struktury organizacyjnej Policji, zgodnie z zakresem informacji określonym w § 7 ust. 2;
- 3) decydowania o likwidacji zbiorów danych oraz powoływania komisji dla tych celów.

Natomiast w przepisach § 9 określono kwestie techniczne prowadzenia zbiorów danych w systemach teleinformatycznych Policji, przewidując różne kombinacje jakie występują lub mogą wystąpić w tym zakresie, ze względu na technologiczne możliwości systemów teleinformatycznych oraz funkcjonalności tych systemów. Zgodnie z § 10 rozporządzenia przepisy, które dotyczą zbiorów danych stosuje się odpowiednio do zestawów i replik zbiorów informacji.

Jednocześnie należy zaznaczyć, iż kwestia tworzenia zbiorów danych w Policji pozostaje w gestii Komendanta Głównego Policji nie tylko ze względu na funkcje administratora danych oraz z racji kompetencji do kierowania Policją lecz również z uwagi na nakaz określony w art. 20a ust. 1 ustawy o Policji, zgodnie z którym w związku z wykonywaniem zadań wymienionych w art. 1 ust. 2 Policja zapewnia ochronę form i metod realizacji zadań, informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących policjantów. Przetwarzanie informacji, bez względu na to czy odbywa się w zbiorze, czy poza zbiorem podlega ochronie przewidzianej w niniejszym przepisie. A zatem w gestii Policji pozostaje zarówno obowiązek zapewnienia ochrony przetwarzanych informacji (danych osobowych), jak również uprawnienie do decydowania o sposobie zakresie i warunkach przetwarzania tych danych. Kwestie te w równym stopniu podlegają ochronie na podstawie wspomnianego przepisu ustawy o Policji, jak również na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy o Policji zgodnie z którym Policja może przetwarzać informacje, w tym dane osobowe bez wiedzy i zgody osoby której dane dotyczą. Zgodnie z powyższym nie jest wymogiem ustawy określenie konkretnego zbioru danych, w którym Policja przetwarza pozyskiwane informacje, istotą jest natomiast aby to przetwarzanie pozostawało w zgodzie z ustawą o Policji tzn. odbywało się w na jej podstawie i w granicach wyznaczonych przepisami ustawy.

Ponadto przetwarzanie informacji w zbiorze jest jednym ze sposobów przetwarzania informacji, natomiast sposoby przetwarzania informacji nie podlegają wymogom regulacji w ustawie (art. 51 ust. 5 Konstytucji RP). Natomiast delegacja z art. 20 ust. 19 w zw. z art. 20a ust. 1 i art. 20 ust. 2a oraz art. 5 ust. 1 ustawy o Policji, a także w zw. z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych pozwala na określenie rodzajów zbiorów danych i ich tworzenie przez Komendanta Głównego Policji po pierwsze z uwagi na podległość Komendanta Głównego Policji Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po drugie z uwagi na sprawowanie funkcji administratora danych w odniesieniu do danych przetwarzanych w Policji, po trzecie zaś z uwagi na ochronę metod i form realizacji zadań Policji i informacji, a także ograniczenie dostępu do przetwarzanych informacji wynikające z istoty realizowanych zadań oraz z regulacji samej ustawy o Policji.

A zatem decyzja o tym, w jakim konkretnie zbiorze danych Policja przetwarza informacje, oraz jaki jest cel prowadzenia zbioru i zakres informacji w danych zbiorze (oczywiście wyznaczony przepisami art. 20 ustawy o Policji) należy do Policji, która zgodnie z ustawą jest obowiązana chronić przetwarzane przez siebie informacje oraz reglamentować dostęp do tych informacji, a także przetwarzać je w celach realizacji ustawowych zadań Policji. Organem decydującym o utworzeniu zbioru jest natomiast Komendant Główny Policji kierujący Policją w ramach hierarchicznej struktury organizacyjnej Policji oraz będący administratorem danych w odniesieniu do danych przetwarzanych przez Policję, co wynika z ustawy o ochronie danych osobowych a zostało skonkretyzowane w przepisach niniejszego rozporządzenia.

W przepisach działu II uregulowane zostały cele i zakres przetwarzania informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji.

Zgodnie z § 11 do podstawowych celów przetwarzania informacji w zbiorach policyjnych należą: analiza kryminalna, typowanie i analiza osób podejrzanych o popełnienie przestępstw, typowanie i analiza osób zaginionych, osób o nieustalonej tożsamości, niezidentyfikowanych zwłok, osób poszukiwanych, a także typowanie i analiza podmiotów, rzeczy oraz przestępstw, dokonywanie ocen oraz prognoz zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego (analiza i prognoza zagrożeń), koordynacja przetwarzania lub koordynacja informacji, analiza statystyczna, sprawozdawczość i raportowanie dotyczące działalności Policji i prowadzonych spraw, kontrola i nadzór przetwarzania informacji oraz przestrzegania zasad ochrony informacji, wspomaganie procesów wykrywczych, identyfikacyjnych i poszukiwawczych oraz wspomaganie realizacji czynności operacyjno – rozpoznawczych, dochodzeniowo – śledczych lub administracyjno – porządkowych. Ponadto określono, iż informacje w zbiorach mogą być przetwarzane również w celach administracyjnych (ewidencyjnych) na potrzeby

Policji lub innych uprawnionych na podstawie przepisów odrębnych organów władzy publicznej (§ 11 ust. 2 rozporządzenia). Co istotne przepisy § 11 zawierają zamknięty katalog celów przetwarzania informacji w zbiorach, co oznacza, iż Policja tylko w tych celach może przetwarzać w policyjnych zbiorach danych (utworzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia) - informacje uzyskiwane, gromadzone i pobierane na podstawie art. 20 ustawy o Policji, a także informacje gromadzone na podstawie przepisów odrębnych (np. ustawa o broni i amunicji, ustawa o ochronie osób i mienia) jeżeli zbiory utworzone w następstwie zgromadzenia tych informacji są w jakiś sposób powiązane ze zbiorami danych zawierającymi informacje określone w art. 20 ustawy o Policji. Cel przetwarzania informacji w danym zbiorze informacji jest zdeterminowany rodzajem gromadzonych w tym zbiorze informacji i podstawą prawną ich gromadzenia. Przepis § 11 ust. 2 przewiduje możliwość przetwarzania informacji w celach administracyjnych i ewidencyjnych co odnosi się do informacji, których gromadzenie jest związane z ewidencyjnym lub administracyjnym charakterem samego zbioru. Cel administracyjny zbioru wynika zatem z podstawy prawnej gromadzenia danego rodzaju informacji, które następnie podlegają przetwarzaniu w zbiorze. Przepis § 11 ust. 2 rozporządzenia dotyczy m.in. takich zbiorów danych, jak zbiór „Broń”, zbiór „Licencja”, ewidencja kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, które to zbiory są zbiorami o charakterze administracyjnym i w konsekwencji cel przetwarzania informacji w tych zbiorach jest celem administracyjnym, służącym zewidencjonowaniu m.in. osób i podmiotów posiadających bronie palne, osób posiadających licencje pracownika ochrony lub też kierowców (osób), którzy naruszyli przepisy ruchu drogowego.

W związku z tym, iż zbiory danych tworzy Komendant Główny Policji (§ 6 rozporządzenia), zgodnie z § 11 ust. 3 wskazuje on cel przetwarzania informacji w tworzonym zbiorze zdeterminowany celami wskazanymi w katalogu określonym w ust. 1 i 2 § 11 rozporządzenia.

W przepisach § 12 – 15 rozporządzenia scharakteryzowane zostały poszczególne cele przetwarzania oraz sposób i warunki ich realizacji, z odniesieniem do konkretnych rodzajów informacji jakie wiążą się z danym celem przetwarzania.

Regulacje rozdziału 4 dotyczą zakresu przetwarzania informacji, rozumianego jako zakres czynności przetwarzania informacji i zakres informacji przetwarzanych w zbiorach danych prowadzonych w Policji. § 16 określa przetwarzanie informacji w zbiorach danych jako wszelkie operacje wykonywane na informacjach polegające na zbieraniu, pobieraniu, uzyskiwaniu, utrwalaniu, przechowywaniu, opracowywaniu, uzupełnianiu, zmienianiu, sprawdzaniu, weryfikowaniu, udostępnianiu, przekazaniu, odczytaniu lub usuwaniu. Treść normatywna niniejszego przepisu wyznacza zakres czynności składających na proces przetwarzania jaki odbywa w ramach zbioru danych. Natomiast § 17 reguluje zakres i rodzaj informacji jaki może być przetwarzany w zbiorach danych mających podstawę prawną w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji. Przepis ten odnosi się nie tylko do przetwarzania informacji o osobach ale także do szeregu innych informacji dotyczących realizowanych zadań ustawowych Policji, w tym związanych z osobami wskazanymi w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji, są to m.in. informacje o prowadzonych postępowaniach karnych lub w sprawach nieletnich, informacje o wykonywanych czynnościach identyfikacyjnych, poszukiwawczych, dochodzeniowo – śledczych, informacje o podmiotach (osobach prawnych lub jednostkach organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej) związanych z przestępstwem, informacje o śladach kryminalistycznych, informacje o rzeczach utraconych w wyniku przestępstwa lub wykroczenia. Z tego względu informacje te zostały pogrupowane tematycznie na poszczególne rodzaje informacji związane z osobami wymienionymi w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji lub inne informacje jakie mogą być gromadzone na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy o Policji m.in. informacje o rzeczach utraconych w wyniku wykroczenia, przy czym dodać należy, iż informacje te nie obejmują danych osobowych. Zakres i rodzaje informacji wymienione w § 17 nie wykraczają poza art. 20 ust. 2a i 2b pozostający w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o Policji w zależności od rodzaju informacji i realizowanych zadań Policji. Jednocześnie § 17 rozporządzenia wyznacza zupełny katalog podmiotowy i przedmiotowy informacji, w tym danych osobowych przetwarzanych przez Policję w zbiorach na podstawie powyższego przepisu ustawy. Natomiast § 18 określa dodatkowo katalog takich, informacji jednakże nie będących danymi osobowymi.

W przepisach § 17 ust. 2 określono jednoznacznie, iż w zbiorach danych prowadzonych na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy o Policji mogą być przetwarzane wyłącznie informacje o osobach poszukiwanych ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości, w tym osób:

- 1) oskarżonych (podejrzanych) lub osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa, których miejsce pobytu nie jest znane;
- 2) oskarżonych (podejrzanych) wobec których wydano postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego i którzy ukrywają się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości (poszukiwanych listem gończym);

- 3) pozbawionych wolności na podstawie postanowień lub orzeczeń sądu, które samowolnie uwolniły się z aresztu śledczego lub zakładu karnego albo korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, nie powróciły do niego w wyznaczonym terminie;
- 4) poszukiwanych na polecenie sądu karnego lub rodzinnego, które samowolnie oddaliły się z innych miejsc, w których zostały umieszczone na podstawie orzeczeń tego sądu;
- 5) poszukiwanych przez Interpol lub na wniosek organów ścigania lub wymiaru sprawiedliwości innych państw, z wyjątkiem państw stosujących przepisy dorobku prawnego Schengen w zakresie Systemu Informacyjnego Schengen.

Powyższy przepis stanowi odniesienie do przepisu art. 20 ust. 2a ustawy o Policji i ma na celu wyeliminowanie wątpliwości związanych z przetwarzaniem informacji o osobach poszukiwanych, w szczególności wątpliwości dotyczących gromadzenia informacji o osobach poszukiwanych dla ustalenia miejsca pobytu dla celów postępowania w sprawach o wykroczenia. Ten rodzaj poszukiwań pozostaje poza katalogiem informacji z art. 20 ust. 2a ustawy o Policji. Przepis § 17 ust. 2 dostosowuje również gromadzenie informacji o osobach poszukiwanych w policyjnych zbiorach danych do przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170, z późn. zm.). Ponadto w § 17 ust. 3 zastrzeżono, iż do kategorii osób poszukiwanych należą również osoby zaginione, względem których prowadzone są poszukiwania innego rodzaju, z innym powodem i dla innych celów aniżeli poszukiwania w przypadku osób ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości. W tym zakresie obowiązują odrębne procedury prowadzenia poszukiwań oraz odmienne procedury przetwarzania informacji.

W przepisach § 18 określono rodzaje innych informacji, jakie mogą być przetwarzane w zbiorach danych prowadzonych na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy o Policji, z tym, że przepis ten dotyczy tylko informacji, które nie są danymi osobowymi. Zgodnie z powyższym w zbiorach danych Policja może przetwarzać informacje (nie zawierające danych osobowych) o wydarzeniach stanowiących wykroczenia, zagrożenia lub zdarzenia, inne aniżeli przestępstwa, istotne dla stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym również informacje o zdarzeniach nie wyczerpujących znamion czynu zabronionego, informacje o przypadkach przemocy w rodzinie, a także informacje o miejscach lub obiektach mających znaczenie w toku realizacji przez Policję czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych podejmowanych w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw oraz ścigania ich sprawców.

Kolejne przepisy § 19 odnoszą się do informacji dotyczących osób, podmiotów, postępowań i spraw z art. 20 ust. 2a, ale informacji uzyskiwanych z innych zbiorów danych. m.in. ze zbioru PESEL, KRK, KRS (na podstawie art. 20 ust. 15 ustawy o Policji) lub informacji uzyskiwanych na podstawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, na podstawie umów międzynarodowych albo przepisów prawa Unii Europejskiej – z uwzględnieniem warunków i zasad przetwarzania informacji wynikających z właściwych przepisów będących podstawą ich przekazania. Niniejszy przepis dotyczy sytuacji, w których określone informacje o osobie podejrzanej o popełnienie przestępstwa m.in. adres zamieszkania, nr PESEL są pobierane ze zbiorów prowadzonych przez inny organ aniżeli Policja, np. z centralnej ewidencji ludności a następnie informacje te są przetwarzane w policyjnym systemie informacji jako jedna z informacji o tej osobie dla celów prowadzonych postępowań lub spraw. Analogiczna sytuacja dotyczy informacji uzyskiwanych w toku wymiany informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej. Informacje otrzymane od organu ścigania innego państwa, czy to w następstwie odpowiedzi na wniosek organu Policji, czy przekazane z własnej inicjatywy przez organ ścigania innego państwa, jeżeli informacje te dotyczą zadań Policji i pozostają w katalogu informacji objętych art. 20 ust. 2a, 2aa i 2ab ustawy o Policji wówczas mogą być przetwarzane w zbiorach danych prowadzonych w Policji, z tym zastrzeżeniem, iż jeżeli organ przekazujący informacje zastrzegł zakres, termin i warunki przetwarzania przekazanych informacji to informacje powinny być przetwarzane zgodnie z zastrzeżonym zakresem, terminem i warunkami. Natomiast ust. 2 i 3 § 19 rozporządzenia w zakresie trybu gromadzenia oraz sposobów przetwarzania informacji uzyskiwanych lub przetwarzanych przez organy innych państw w zbiorach danych odsyła do ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej oraz umów międzynarodowych z poszczególnymi państwami, zaś w zakresie trybu gromadzenia i sposobów przetwarzania informacji przekazywanych przez Policję organom innych państw do przepisów właściwych dla zbioru danych, w których zgromadzono informacje podlegające przekazaniu.

Przepisy § 20 i 21 rozporządzenia regulują dopuszczalny możliwy zakres informacji i danych osobowych, jaki może być przetwarzany w zbiorach danych prowadzonych na podstawie art. 20 ust. 2a, 2aa i 2ab ustawy o Policji. Przepisy § 20 i 21 odwołują się do art. 20 ustawy o Policji oraz następnie do informacji określonych w § 17 obejmujących skonkretyzowane i wyodrębnione rodzajowo informacje jednakże pozostające w granicach art. 20

ustawy o Policji. Ponadto w § 20 występuje odwołanie do zasady pobierania danych wyrażonej w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji, zgodnie z którą informacji (danych osobowych) nie pobiera się, w przypadku gdy nie mają one przydatności wykrywczej, dowodowej lub identyfikacyjnej w prowadzonym postępowaniu. § 21 odnosi się do art. 20 ust. 16a ustawy o Policji stanowiąc o możliwości dalszego przetwarzania informacji uzyskanych z Interpolu lub od organów innych państw, z uwzględnieniem warunków i zasad przetwarzania informacji wynikających z właściwych przepisów będących podstawą ich przekazania. Jednocześnie w § 21 określono zakres przetwarzania informacji przekazywanych przez Policję w ramach współpracy z Interpolem, jak również warunki i sposób, w tym dopuszczalny zakres wynikający z ustawy o Policji, przetwarzania informacji uzyskanych z Interpolu.

§ 22 określa tryb oraz sposoby przetwarzania informacji określonych w art. 2aa i 2ab ustawy o Policji będących przedmiotem wymiany pomiędzy Policją a Interpolem zawartych w zbiorach danych Interpolu lub zbiorach udostępnionych krajowym biurom Interpolu państw członkowskich Interpolu. Przetwarzanie tych informacji odbywa się w systemie informacyjnym Interpolu przez bezpośredni dostęp do globalnego systemu komunikacji Interpolu I - 24/7 oraz przetwarzanie informacji w zbiorach danych Interpolu oraz poprzez wymianę informacji z Sekretariatem Generalnym Interpolu albo bezpośrednio z krajowymi biurami Interpolu innych państw członkowskich Interpolu na podstawie wniosków o udzielenie informacji. Przetwarzanie informacji w systemie informacyjnym Interpolu wykonuje Krajowe Biuro Interpolu w Warszawie, którego zadania realizuje komórka organizacyjna Komendy Głównej Policji wyznaczona przez Komendanta Głównego Policji (§ 22 ust. 1 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia). W § 22 ust. 2 określono cele przetwarzania informacji w zbiorach danych Interpolu, jak również w drodze wymiany informacji z Sekretariatem Generalnym Interpolu i krajowymi biurami Interpolu innych państw. Natomiast w kolejnych przepisach ust. 3 określono warunki przetwarzania przez Policję informacji uzyskanych z Interpolu odwołując się do przepisów § 21 i 22 rozporządzenia oraz warunki przetwarzania informacji przekazywanych do Interpolu odwołując się do przepisów krajowych regulujących funkcjonowanie zbioru danych w którym zgromadzono dane będące przedmiotem przekazania. Przepisy § 22 ust. 4 regulują odpowiedzialność za jakość i aktualność informacji oraz za zmianę i usuwanie informacji przekazywanych do zbiorów danych Interpolu, Sekretariatowi Generalnemu Interpolu lub krajowym biurom Interpolu poszczególnych państw. Natomiast ust. 5 odsyła w zakresie szczegółowych regulacji dotyczących zasad i sposobów przetwarzania informacji przez KBI Warszawa, krajowe biura Interpolu oraz zadań tych biur do Konstytucji Interpolu oraz aktów prawnych wydanych na jej podstawie

§ 23 rozporządzenia wprowadza zasady organizacyjne przetwarzania informacji w zbiorach danych. Celem niniejszych przepisów jest prawidłowa realizacja art. 26 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 20 ust. 2a ustawy o Policji w zakresie zapewnienia zgodnego z prawem przetwarzania danych oraz zachowania ich poufności tj. zachowania procedury przetwarzania danych bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą, co jednocześnie odnosi się do zasady poufności metod i form realizowanych zadań oraz informacji uzyskiwanych przez Policję wyrażonej w art. 20a ust. 1 ustawy o Policji.

Regulacje § 24 i 25 rozporządzenia obejmują procedurę kontroli i nadzoru przetwarzania informacji w policyjnych zbiorach danych. Jednym z niezbędnych aspektów przetwarzania informacji, a w szczególności legalności i poprawności ich przetwarzania jest możliwość kontrolowania procesu tego przetwarzania oraz kontrolowania osób (policjantów i pracowników Policji) przetwarzających te informacje. Określony w § 23 i 24 tryb kontroli i nadzoru stanowi narzędzie i niezbędny środek dla administratora danych do sprawowania efektywnej kontroli. Ponadto opisana procedura wykonywania kontroli i nadzoru stanowi narzędzie kontroli prawidłowego wykonywania zadań Policji w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości, wykrywanie i ściganie sprawców przestępstw oraz ochronę życia ludzkiego i mienia, w takim stopniu, w jakim zadania te związane są z przetwarzaniem informacji zdefiniowanych w art. 20 ust. 2a, 2aa, 2ab, 2b i ust. 15 ustawy o Policji. Sprawowanie kontroli i nadzoru w przetwarzaniu informacji jest niezbędnym elementem wynikającym ze struktury organizacyjnej Policji co jednocześnie przekłada się na zapewnienie ochrony nie tylko samych informacji, czy danych osobowych ale również na ich przetwarzanie – gromadzenie, uzyskiwanie, udostępnianie, weryfikację, usuwanie itp. Dotychczas kwestia przeprowadzenia kontroli przetwarzania informacji w trybie kontroli i nadzoru nie była przedmiotem materii rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania informacji o osobach. Kwestia ta pozostaje natomiast przedmiotem materii aktów wykonawczych wydawanych przez Komendanta Głównego Policji. Z uwagi na to, iż kontrola przetwarzania informacji jest przeprowadza wobec organów prowadzących postępowanie karne tj. na zlecenie sądu lub prokuratora i udostępniana tym organom konieczne jest ujęcie tej materii w akcie powszechnie obowiązującym, do jakich należy przedmiotowe rozporządzenie, gdyż akty wewnętrzne nie wywołują skutków prawnych względem podmiotów zewnętrznych (vide art. 93 Konstytucji RP). Natomiast ze względu na to, iż uregulowana w § 24 i 25 kontrola i nadzór przetwarzania dotyczy informacji przetwarzanych w policyjnych zbiorach danych i składa się na tryb gromadzenia informacji przez Policję oraz

ochronę danych przetwarzanych w tych zbiorach stanowiąc jednocześnie wykonanie delegacji z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji, zasadnym i celowym jest uregulowanie wymienionej procedury w przepisach niniejszego rozporządzenia.

Przepisy § 24 i 25 zawierają zatem kompleksowe regulacje dotyczące podmiotów (jednostek) uprawnionych do zlecania kontroli i nadzoru, podmiotów (jednostek) uprawnionych do przeprowadzania kontroli, uregulowania dotyczące zakresu czynności wykonywanych w ramach kontroli i nadzoru, jak i zakresu oraz przedmiotu samej kontroli i nadzoru itp.

Mając na uwadze upoważnienie wynikające z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji w przepisach działu III zawarte zostały regulacje obejmujące warunki i sposoby przetwarzania informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji. W § 26 określono organizacyjne warunki wprowadzania informacji do zbiorów danych prowadzonych w Policji, w tym również obowiązki wprowadzania informacji do zbioru, jeżeli w toku wykonywania czynności służbowych tj. czynności operacyjno – rozpoznawczych, dochodzeniowo – śledczych oraz administracyjno – porządkowych zostały pobrane, uzyskane lub zgromadzone informacje, o których mowa w art. 20 ustawy o Policji, w celu realizacji ustawowych zadań Policji oraz jeżeli zaistniały okoliczności zgromadzenia tych informacji w zbiorze. Dotyczy to przypadków, gdy został utworzony zbiór danych np. o osobach poszukiwanych ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości, w związku z tym przepis ten statuuje obowiązek wprowadzenia informacji, pobranej lub uzyskanej na podstawie art. 20 ustawy o Policji, o osobach poszukiwanych do zbioru danych generującego informacje o takich osobach w celu ich poszukiwania itp. W § 26 ust. 3 określono obowiązek sprawdzania, czy informacja, która ma być przetwarzana w zbiorze danych nie została już do tego zbioru wprowadzona. Obowiązek wprowadzania informacji do określonego zbioru, jak i pozostałe obowiązki w zakresie sprawdzania, modyfikacji, weryfikacji, usuwania informacji itp. składają się również na kontrolę przetwarzania informacji, o jakiej mowa w ustawie o ochronie danych osobowych oraz jaka wynika z racji hierarchicznej struktury organizacyjnej Policji. Dotychczas powyższe kwestie były regulowane w aktach wewnętrznych Komendanta Głównego Policji, jednakże z uwagi na zakres delegacji z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji winny być przedmiotem materii rozporządzenia.

§ 27 rozporządzenia odnosi się do obowiązków administratora zbioru wskazując, iż jest on obowiązany stosować koordynacje informacji w zakresie określonym w § 14 ust. 1 i 2 i ust. 6, metody rozróżniania przetwarzanych informacji pod względem ich kompletności, aktualności i wiarygodności, a także formularze usprawniające pod względem technicznym przetwarzanie informacji, jeżeli wymagają tego albo pozwalają na to właściwości danego zbioru. Niniejsze obowiązki administratora zbioru wynikają z charakteru zadań realizowanych przez Policję. Ponadto powyższe obowiązki mają na celu nie tylko usprawnienie przepływu informacji w ramach struktury organizacyjnej Policji i tym samym usprawnienie wykonywanych czynności przez różne jednostki organizacyjne Policji, lecz również mają na celu ochronę informacji przed nieuprawnionym dostępem oraz ogólnie ochronę informacji ze względu na realizowane zadania Policji. Realizacji tych ostatnich służy w szczególności wspomniana koordynacja informacji uregulowana w przepisach niniejszego rozporządzenia. Przepisy dotyczące koordynacji zostały znacznie rozszerzone w porównaniu z przepisami uprzednio obowiązującego rozporządzenia, z uwagi na konieczność określenia dokładnych celów tej instytucji, sposobu oraz zasad jej realizacji.

W przepisach § 28 – 30 uregulowano warunki dostępu osób do przetwarzania informacji w policyjnych zbiorach danych oraz do przetwarzania informacji w zbiorach pozapolicyjnych. Przepisy te określają warunki dopuszczenia do pracy przy przetwarzaniu danych osobowych w zbiorach, jak również ustanawiają warunki odpowiedzialności za przetwarzanie danych osobowych. Powyższe uregulowania korespondują z przepisami rozdziału 5 ustawy o ochronie danych osobowych dotyczącymi zabezpieczenia danych osobowych, a także z przepisami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych. Bezpieczeństwo danych osobowych jest jednym z obowiązków administratora danych, ponadto wymogiem ustawowym jest obowiązek legitymowania się przez osoby, które przetwarzają dane osobowe upoważnieniem do przetwarzania danych nadanym przez administratora danych. Przepisy § 28 – 30 stanowią wykonanie wspomnianych obowiązków ustawowych względem danych osobowych zgromadzonych w policyjnych zbiorach danych określając jednocześnie warunki przetwarzania informacji przez policjantów i pracowników Policji przetwarzających informacje w tych zbiorach. Warunki dostępu do przetwarzania informacji uzyskiwanych na podstawie art. 20 ustawy o Policji dotyczą zarówno osób posiadających dostęp do systemu teleinformatycznego Policji, w którym prowadzony jest zbiór danych generujący te informacje, jak również względem osób nie posiadających dostępu do systemu teleinformatycznego lecz uprawnionych do przetwarzania danego rodzaju informacji (§ 26 i 28 rozporządzenia).

Rozdział 6 rozporządzenia dotyczy sposobów przetwarzania informacji. § 31 określa katalog operacji przetwarzania jakie mogą być wykonywane w zbiorach danych, jednocześnie definiując poszczególne operacje przetwarzania. Natomiast w dalszej części określone zostały warunki i sposoby wykonywania poszczególnych operacji przetwarzania, w tym obowiązki administratora zbioru w zakresie rejestracji informacji w zbiorze tj., wymogów jakie powinien spełniać system teleinformatyczny w celu śledzenia każdej czynności (operacji) wykonanej na danych osobowych (§ 32 rozporządzenia). Obowiązkiem administratora zbioru jest zatem zapewnienie rejestracji:

- 1) czasu (daty, godziny i minuty) rozpoczęcia i zakończenia pracy w systemie teleinformatycznym lub w ręcznie sporządzanej ewidencji;
- 2) identyfikatora kadrowego, niezbędnych danych identyfikacyjnych oraz posiadanego uprawnienia dostępu do zbioru policjanta lub pracownika Policji wykonującego operację przetwarzania;
- 3) zakresu informacji, do których policjant lub pracownik Policji miał dostęp w związku z wykonywaną operacją przetwarzania;
- 4) daty pierwszego wprowadzenia informacji do zbioru;
- 5) źródła informacji w przypadku uzyskania danych osobowych nie od osoby, której dane dotyczą;
- 6) przyczyny, zakresu i celu modyfikacji informacji, jaka nastąpiła w wyniku wykonanej operacji przetwarzania;
- 7) danych identyfikujących osobę zlecającą wykonanie operacji przetwarzania informacji;
- 8) wskazania celu lub powodu wykonania operacji przetwarzania informacji;
- 9) wniosków składanych w związku z realizacją praw określonych w art. 32 ust. 1 pkt 6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych.

W § 33 określony został sposób przetwarzania informacji, inaczej mówiąc możliwość wykonywania operacji przetwarzania, na zlecenie tzn. przez osoby, które nie posiadają dostępu do systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest zbiór informacji generujący określone informacje, lecz jednocześnie osoby te są uprawnione zgodnie z § 26 i § 28 w ramach wykonywania czynności służbowych do przetwarzania informacji zawartych w określonym zbiorze danych. Wymogiem przetwarzania na zlecenie jest wykorzystanie formularzy rejestracyjnych, co zostało określone w § 33 ust. 2 rozporządzenia. Ponadto określono zakres odpowiedzialności za przetwarzanie informacji na zlecenie tj. odpowiedzialność osoby przetwarzającej informacje w imieniu zleceniodawcy (operatora w systemie teleinformatycznym Policji) za prawidłowość i poprawność wykonania określonej operacji przetwarzania (rejestracji, modyfikacji, usunięcia itp.) oraz osoby zlecającej wykonanie określonej operacji przetwarzania za prawidłowość i poprawność wypełnienia formularza rejestracyjnego. § 34 dotyczy natomiast technicznych aspektów rejestrowania informacji po raz pierwszy w zbiorze oraz rejestrowania tej samej informacji w różnych zbiorach.

Rozporządzenie MSWiA 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policje informacji o osobach regulowało kwestie dostępu do policyjnych zbiorów danych i informacji w nim przetwarzanych w bardzo ograniczonym oraz niewystarczającym zakresie pomimo warunków, nakazujących uwzględnienie ochrony danych osobowych a wynikających z delegacji do wydania rozporządzenia (art. 20 ust. 19 ustawy o Policji). Z tego względu obecnie proponowane przepisy rozdziału 6 zawierają szczegółowe regulacje w tym zakresie.

Dział IV rozporządzenia dotyczy w całości Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP). W przepisach § 35 i 36 określono podstawowe zasady i warunki dotyczące KSIP, w tym określono czym jest KSIP, w jaki sposób funkcjonuje oraz jakie informacje są lub mogą być przetwarzane w jego zbiorach. Jednocześnie Komendant Główny Policji został obowiązany do prowadzenia KSIP oraz w ramach KSIP do prowadzenia zbioru Osoba, zbiór Rzecz, zbiór Podmiot i zbiór Fakt. W przepisach rozporządzenia MSWiA z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania informacji o osobach określono, jedynie, iż Komendant Główny Policji zapewnia funkcjonowanie zestawu centralnych zbiorów informacji o nazwie Krajowy System Informacyjny Policji (KSIP), natomiast pozostałe kwestie związane z prowadzeniem tego zestawu zbiorów informacji pozostawione zostały do uregulowania w formie decyzji Komendanta Głównego Policji, której podstawę stanowił § 4 ww. rozporządzenia. Z uwagi na to, iż taki sposób regulacji oraz forma wydawania aktu wewnętrznego na podstawie rozporządzenia jest niezgodna z art. 93 Konstytucji konieczne jest określenie ram prawnych funkcjonowania KSIP na poziomie rozporządzenia. Natomiast kwestie organizacyjno – techniczne związane z przetwarzaniem informacji przez policjantów i pracowników Policji w tak określonych ramach prawnych dla KSIP mogą być określone w drodze aktu wewnętrznego Komendanta Głównego Policji ale wydanego na podstawie ustawy o Policji a nie na podstawie rozporządzenia. Wprawdzie w § 6 i w § 36 ust. 4 określają Komendanta Głównego Policji jako uprawnionego do tworzenia i prowadzenia zbiorów danych funkcjonujących w strukturze organizacyjnej Policji ale podstawą prawną dla tworzenia tych zbiorów i regulowania sposobów przetwarzania w nich informacji jest ustawa o Policji a nie

przepisy rozporządzenia. Rozporządzenie określa tryb gromadzenia informacji, warunki i sposoby przetwarzania w nich informacji przez Policję, natomiast o tym jaki zbiór danych zostanie utworzony i jakie sposoby oraz cele przetwarzania zostaną zastosowane w tym zbiorze decydować będzie Komendant Główny Policji posługując się przepisami rozporządzenia w zakresie możliwych rozwiązań oraz podstawą prawną do działania i granicami ustawy.

Komendant Główny Policji może tworzyć zbiory danych określając warunki i sposoby przetwarzania informacji itp. na podstawie ustawy o Policji (art. 7 ustawy o Policji) oraz w granicach przepisów art. 20 ustawy o Policji, przepisów innych ustaw jeżeli dotyczą gromadzenia informacji w zbiorach, a także w granicach określonych w przepisach projektowanego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przetwarzania informacji, w tym danych osobowych przez Policję. Przepisy § 6 i 36 ust. 4 rozporządzenia odnoszą się zatem *sensu stricte* do trybu gromadzenia informacji tj. trybem gromadzenia jest gromadzenie informacji w zbiorach danych utworzonych i prowadzonych przez Komendanta Głównego Policji. Ponadto przepisy te regulują sposób i warunki przetwarzania informacji tj. sposób i warunki przetwarzania informacji w zbiorach utworzonych przez Komendanta Głównego Policji w ramach struktury organizacyjnej Policji przez podległych policjantów i pracowników Policji.

Podstawowe zasady dotyczące funkcjonowania KSIP oraz przetwarzania informacji w zbiorach KSIP zostały określone na poziomie art. 20 ustawy o Policji oraz w przepisach projektowanego rozporządzenia z uwagi na delegację z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji. Do KSIP będącego zestawem zbiorów danych stosuje się zatem w całości przepisy rozporządzenia, co ma szczególne znaczenie ze względu na rodzaj i różnorodność informacji zgromadzonych w jego zbiorach, a także ze względu na zakres terytorialny funkcjonowania tego zestawu zbiorów, czy też ze względu na zadania jakie Policja wykonuje przy pomocy informacji przetwarzanych w KSIP, w tym również obowiązki z tym związane. Dotychczas bowiem KSIP na gruncie prawa powszechnie obowiązującego pozostawał jedynie nazwą nadaną § 8 rozporządzenia MSWiA z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policję informacji o osobach bez treści normatywnej wyrażającej cele, zasady, warunki i sposoby przetwarzania informacji w jego zbiorach. Nie został określony również zakres informacji przetwarzanych w jego zbiorach, warunki i procedura kontroli przetwarzania informacji itp. Wszystkie te kwestie były przedmiotem aktów wewnętrznych nie mających mocy względem podmiotów zewnętrznych (pozapolicyjnych), czy obywateli lub innych osób, a tym samym nie dających możliwości powoływania określonych w tych aktach rozwiązań prawnych i rozstrzygnięcia w oparciu o te przepisy spraw dotyczących osób lub podmiotów spoza Policji. A zatem konieczne było uregulowanie ram prawnych i niezbędnych granic funkcjonowania i prowadzenia KSIP w przepisach rozporządzenia nadając warunkom i sposobom przetwarzania informacji oraz trybowi gromadzenia informacji w KSIP - moc powszechnie obowiązującą tj. obowiązującą wszystkie podmioty, organy i osoby a nie tylko Policję. Natomiast kwestie, które dotyczą wprowadzenia funkcjonowania KSIP ale nie należą do materii ustawy lub nie mają zasadniczego znaczenia dla praw innych osób, jednakże są istotne dla czynności służbowych Policji i nie zostały ujęte w przepisach rozporządzenia lub ustawy o Policji albo zostały wskazane jedynie ramowo - pozostawiono w kompetencji Komendanta Głównego Policji.

Dział V - reguluje szczegółowe kwestie dotyczące dokumentowania pobieranych, gromadzonych i uzyskiwanych informacji ze zbiorów określonych w art. 20 ust. 15 ustawy o Policji oraz ze zbiorów już prowadzonych przez inne organy. Zgodnie z § 37 przyjęto jako formę dokumentowania – pisemne wnioski sporządzane przez organy Policji kierowane następnie do właściwego organu lub osoby fizycznej. Określono niezbędne wymogi formalne tych wniosków, do których należą następujące dane

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) określenie zbioru danych, z którego te dane mają zostać udostępnione;
- 3) wskazanie danych podlegających udostępnieniu;
- 4) wskazanie wnioskodawcy;
- 5) wskazanie podstawy prawnej udostępnienia informacji;
- 6) oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji;
- 7) podanie imienia, nazwiska, stopnia służbowego lub zajmowanego stanowiska osoby upoważnionej do pobrania informacji lub zapoznania się z ich treścią. (§ 37 ust. 2 rozporządzenia).

Na zasadzie odstępstwa od reguły ogólnej z § 37 ust. 2 określono możliwość uzyskiwania informacji na podstawie ustnego wniosku z podaniem w miarę możliwości informacji wymaganych dla wniosku pisemnego. Forma ustna została zastrzeżona jedynie do przypadków niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi konieczność niezwłocznego działania, a w szczególności w trakcie pościgu za osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa albo podczas wykonywania czynności mających na celu ratowanie życia i zdrowia ludzkiego lub mienia. Ustne pobranie lub uzyskanie informacji musi być potwierdzone następnie na piśmie po ustaniu okoliczności niecierpiących

zwłoki itp., a także dodatkowo udokumentowane notatką służbową (§ 37 ust. 3 rozporządzenia). Przy czym z formy ustnej uzyskiwania informacji zostały wyłączone informacje zawarte w zbiorach pozapolicyjnych, do których Policja ma dostęp w drodze teletransmisji danych zgodnie z art. 20 ust. 16 ustawy o Policji. Niniejsze wynika z faktu, iż w przypadku zbiorów dostępnych w drodze teletransmisji Policja może pozyskać niezbędne informacje w ramach własnego posiadanego bezpośredniego dostępu do tych zbiorów, bez konieczności angażowania podmiotu pozapolicyjnego (§ 37 ust. 5 rozporządzenia). Przepisy § 37 ust. 6 - 8 regulują obowiązki w zakresie pobierania lub uzyskiwania wglądu w dokumenty zawierające informacje, które są przetwarzane na podstawie przepisów odrębnych oraz w zbiorach prowadzonych przez inne organy lub podmioty. Obowiązek zachowania w tajemnicy faktu, okoliczności uzyskiwania informacji oraz ich treści wynika z art. 20 ust. 2a ustawy o Policji, który odnosi się do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych osób wskazanych w ust. 2a bez wiedzy i zgody osoby której dane dotyczą, a także wynika z obowiązku określonego w art. 20a. ust. 1 ustawy o Policji, który nakłada obowiązek ochrony informacji, metod i form działania realizacji zadań. Obowiązek ten odnosi się do Policji oraz do osób, organów lub podmiotów, od których Policja uzyskuje informacje określone w art. 20 ust. 2a ustawy o Policji.

W przepisach § 38 określono sposoby dokumentowania pobranych lub uzyskanych przez Policję informacji w postaci odcisków linii papilarnych zarówno w formie papierowej jak i w formie elektronicznej. W kolejnych przepisach tj. § 39 i 40 uregulowano zasady dokumentowania pobranych lub uzyskanych informacji w formie zdjęć osób, szkiców, opisów wizerunków, a także informacji o zdarzeniach, miejscach, rzeczach oraz innego rodzaju informacji. W przepisach tych określono również warunki i sposoby przetwarzania wskazanych informacji. Szczególne regulacje określono względem gromadzenia i przetwarzania zdjęć sygnalitycznych. Z uwagi na brak jakichkolwiek uregulowań prawnych w zakresie przetwarzania przez Policję informacji w postaci zdjęć sygnalitycznych, w tym sporządzania tych zdjęć, pobierania informacji w tej formie i w taki sposób, ich katalogowania i wykorzystywania w zadaniach Policji wprowadzono przepisy § 39 ust. 4 i 5 regulujące powyższe kwestie. Przetwarzanie informacji w postaci zdjęć sygnalitycznych jest jednym ze sposobów przetwarzania danych przez Policję i pozostaje w ścisłym związku z pozostałymi informacjami przetwarzanymi w zbiorach danych. Ponadto materia ta pozostaje w zakresie materii podlegającej regulacji w niniejszym rozporządzeniu. Jednocześnie szczegółowe warunki oraz sposoby wykonywania zdjęć sygnalitycznych, z uwagi na ich techniczną właściwość określono w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 41 reguluje status prawny wydruków, raportów zawierających zakres, treść lub graficzną postać danych oraz status formularzy rejestracyjnych. Wspomniane wydruki, raporty i formularze stanowią udokumentowanie faktu pobrania, uzyskania lub zgromadzenia informacji a jednocześnie potwierdzają zarejestrowanie informacji w zbiorze danych lub potwierdzają wykonanie innej operacji przetwarzania w systemie teleinformatycznym. Wydruki, raporty i formularze nie stanowią natomiast dokumentu urzędowego, czy zaświadczenia będącego urzędowym potwierdzeniem faktów, okoliczności lub treści informacji przetwarzanych w danym zbiorze. § 42 odnosi się natomiast do zasad dokumentowania informacji pobranych, uzyskanych lub zgromadzonych przez Policję w ramach współpracy z organami innych państw tj. na podstawie ustawy o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, a także na podstawie umów międzynarodowych lub w ramach współpracy z Interpolem. Do takich informacji stosuje się właściwe przepisy ww. ustawy, umów międzynarodowych albo przepisy Interpolu a na zasadzie subsydiarności, jeżeli wskazane przepisy odsyłają do przepisów krajowych określono regułę, zgodnie z którą pobranie, uzyskanie lub zgromadzenie informacji dokumentuje się w formie i w sposób określony w przepisach ustawy o Policji oraz w przepisach niniejszego rozporządzenia.

Dział VI reguluje rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów prowadzonych przez Policję lub zbiorów danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych. W przepisach niniejszego działu określono jako służby uprawnione do korzystania ze zbiorów danych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań służbowych, służby policyjne: kryminalną, prewencyjną, śledczą, Lotnictwa Policji oraz wspomagającą działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym. Wskazany podział służb jest zgodny z art. 4 ust. 1 ustawy o Policji oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy o Policji. W przepisach działu VI sprecyzowano korzystanie z informacji przetwarzanych w policyjnych zbiorach danych, które oznacza uprawnienie do sprawdzania, uzyskiwania i wykorzystywania uzyskanych informacji w toku realizowanych czynności służbowych § 43 ust. 2 rozporządzenia. Ponadto wprowadzono wymóg udostępniania informacji przetwarzanych w zbiorach danych tylko osobom uprawnionym, czyli posiadającym upoważnienie do przetwarzania danych osobowych oraz uprawnienie dostępu do zbiorów danych nadane przez Komendanta Głównego Policji. Niniejszy obowiązek dotyczy policjantów oraz pracowników Policji. Natomiast zasady udostępniania informacji podmiotom (organom) zewnętrznym określają przepisy odrębne tzn. przepisy ustaw określające podstawę prawną i granice udostępnienia danego rodzaju informacji gromadzonych przez Policję, a

także odpowiednie przepisy danego organu w zakresie nadawania upoważnień do przetwarzania danych. Poza tym materia ta wykracza poza zakres delegacji z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji.

§ 44 określa rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z informacji przetwarzanych w zbiorach danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych tj. na podstawie art. 20 ust. 15 i 16 ustawy o Policji. W tym zakresie są to tożsame służby i zasady jak określone w § 43.

Natomiast § 45 reguluje warunki korzystania z informacji przetwarzanych w zbiorach danych stanowiąc, iż korzystanie z informacji może nastąpić przed rozpoczęciem lub w toku wykonywania czynności operacyjno – rozpoznawczych, dochodzeniowo – śledczych lub administracyjno – porządkowych lub przy wykonywaniu innych czynności służbowych regulowanych odrębnymi przepisami podejmowanych w celach realizacji ustawowych zadań Policji lub zadań administratora danych, oraz jeżeli dokonanie sprawdzenia jest przydatne lub niezbędne do prawidłowego wykonania tych czynności oraz ma na celu realizację ustawowo określonych zadań Policji, w tym również związanych z wykonywaniem obowiązków i uprawnień administratora danych lub administratora zbioru, także w jego imieniu. Warunki te muszą być spełnione łącznie.

W dziale VII wprowadzono regulacje dotyczące wzorów dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu informacji. Poszczególne wzory dokumentów zostały zobrazowane w załącznikach nr 2 – 8 do niniejszego rozporządzenia.

W dziale VII zostały zawarte kwestie regulujące sposób oceny informacji pod kątem ich przydatności w prowadzonych sprawach, w tym sposoby weryfikacji i usuwania informacji. Przepisy niniejszego działu stanowią wykonanie art. 20 ust. 17 ustawy o Policji. W przepisach § 48 określono przesłanki weryfikacji informacji zgromadzonych w celach wykrywczych oraz sposób i kryteria oceny tych informacji.

Zgodnie z § 48 rozporządzenia przy weryfikacji informacji ocenie podlega przydatność zgromadzonych informacji w prowadzonych sprawach oraz przydatność lub niezbędność tych informacji dla realizacji zadań Policji w zakresie wykrywania i ścigania sprawców oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości. Zgromadzone informacje o osobie uznaje się za przydatne w prowadzonych sprawach jeżeli przy dokonywaniu weryfikacji, o której mowa w ust. 1 informacje te wskazują, iż nie można wykluczyć możliwości popełnienia w przyszłości przez osobę, której informacje dotyczą, czynu zabronionego w rozumieniu art. 115 § 1 Kodeksu karnego. Ocena przydatności stanowi prognozę kryminologiczną zachowania sprawcy czynu, której celem jest sprawdzenie czy osoba przestrzega i będzie przestrzegała porządku prawnego przez określony czas. W procesie oceny organy Policji uwzględniają kryteria: rodzaju i charakteru popełnionego czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa, rodzaju i charakteru dobra chronionego prawem naruszonego popełnionym przestępstwem, formy sprawstwa i umyślności jego popełnienia, postaci zamiaru, skutki czynu, w tym rodzaj i rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, zagrożenie sankcją karną za popełnione przestępstwo, liczbę popełnionych przestępstw, okres czasu jaki upłynął od momentu wprowadzenia informacji do zbioru do momentu dokonywania weryfikacji oraz inne informacje zgromadzone o osobie, a także legalność i prawdziwość tych informacji (§ 48 ust. 3 i 4 rozporządzenia).

Ponadto w § 49 określono, iż przy ocenie przydatności informacji, w prowadzonych sprawach kryterium oceny stanowią również przesłanki legalności uzyskania, pobrania lub zgromadzenia informacji, istnienie przesłanek legalności oraz niezbędności dalszego przetwarzania informacji dla realizacji zadań ustawowych Policji, a także kryterium prawdziwości zgromadzonych informacji.

Przepisy § 48 i 49 rozporządzenia określają w sposób kompleksowy kryteria i sposoby weryfikacji przydatności i niezbędności informacji dla zadań Policji przy ustawowo określonych zasadach i przesłankach usuwania zgromadzonych danych określonych w art. 20 ust. 17 i 17b ustawy o Policji. W obecnie obowiązujących przepisach art. 20 ust. 17 nie zostały określone przesłanki jakimi powinien kierować się organ Policji przy weryfikacji danych, ustawa ta nakazuje jednakże usuwać dane zbędne. Podobnie przepisy art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych stanowią, iż administrator danych jest obowiązany, w szczególności zapewnić, aby dane były przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. Ustawa ta również nie określa jakimi przesłankami oceny powinien kierować się administrator dokonując oceny niezbędności danych, a kwestie sposobu oceny potrzeby przetwarzania danych pozostawia samemu administratorowi danych stanowiąc, iż administrator danych może przetwarzać dane tak długo jak to jest niezbędne dla osiągnięcia celu przetwarzania. Do administratora danych należy zatem ocena kiedy cel przetwarzania został osiągnięty. W głównej mierze cel ten jest zdeterminowany zadaniami ustawowymi jakie spoczywają na organie władzy publicznej, który te dane przetwarza. Ustawa o ochronie danych osobowych nie wymaga ustanowienia terminów końcowych przetwarzania danych, co po części

pozostawałoby w sprzeczności z zasadą wskazaną w art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych stanowiącą, iż to administrator danych powinien zapewnić aby dane nie były przetwarzane dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. W pewnych sytuacjach wyznaczony z góry termin przetwarzania danych może być nieproporcjonalny względem celu przetwarzania, a tym samym krzywdzący dla osoby, której dane są przetwarzane, gdyż wyznaczony termin jest mało elastyczny i nie pozwala na uwzględnienie innych okoliczności, które dotyczą przetwarzania danych. Każde przetwarzanie danych powinno być oceniane przez administratora z uwzględnieniem szeregu okoliczności dotyczących tego przetwarzania, a przede wszystkim z uwzględnieniem celu przetwarzania, w tym niezbędności dla osiągnięcia tego celu. Ponadto ocena zasadności przetwarzania winna odbywać się co do przypadku a nie za pomocą generalnej zasady – w postaci terminu końcowego przetwarzania danych. Stąd też mając na uwadze przepisy art. 20 ust. 17 ustawy o Policji i art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych kwestie oceny przydatności i niezbędności informacji do realizacji zadań ustawowych Policji należą do organów Policji, co wynika z treści tych przepisów. Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji Minister Spraw Wewnętrznych jest obowiązany określić w drodze rozporządzenia „sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem i przesłanki zaniechania zbierania określonych rodzajów informacji. Nadto Minister Spraw Wewnętrznych jest obowiązany określić sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, a zatem i sposoby weryfikacji i usuwania informacji. Wypełnienie tego obowiązku stanowi § 48 i następne rozporządzenia.

Dodać należy na marginesie, iż upływ czasu, czy też termin przetwarzania danych nie może być jedynym warunkiem (kryterium) usunięcia danych. Policja nie realizuje swoich zadań ustawowych ze względu na upływ czasu i nie gromadzi danych na z góry określony czas, co więcej celem przetwarzania danych nie jest upływ czasu jako osiągnięcie celu przetwarzania danych. Realizacja zadań Policji w zakresie zwalczania, wykrywania, zapobiegania przestępstw i ścigania sprawców przestępstw, ochrony życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra wyznacza cele przetwarzania informacji (danych osobowych) przez Policję, a nie upływ czasu. Oznacza to iż cel przetwarzania informacji zostaje osiągnięty z chwilą zrealizowania zadań Policji a nie z chwilą upływu określonego czasu lub wystąpienia określonego terminu. Sposób i cel przetwarzania informacji przez Policję jest wyznaczony wymiarem zadań Policji a nie wymiarem czasu. Oczywiście jest, iż informacje nie mogą być przetwarzane przez Policję bez końca i bezwarunkowo, istotne jest więc stworzenie odpowiednich gwarancji i warunków (kryteriów oceny danych), których wystąpienie oraz zastosowanie będzie skutkowało usunięciem danych. Czynnikiem upływu określonego czasu od zgromadzenia lub uzyskania informacji jest więc zgodnie z § 48 jednym z kryteriów jakie należy przyjąć dla oceny niezbędności informacji dla realizacji zadań Policji i osiągnięciu celów przetwarzania. Im więcej kryteriów weryfikacji zostanie określonych do oceny przydatności i niezbędności danych, tym weryfikacja ta jest bardziej rzeczowa, rzeczywista i w pełniejszy sposób realizuje zasadę proporcjonalności przetwarzania informacji wyrażoną w art. 51 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz w art. 26 ustawy o ochronie danych osobowych.

Dodatkowo do kryteriów oceny przydatności zgromadzonych informacji zostały włączone również przesłanki legalności uzyskania, pobrania lub zgromadzenia informacji, istnienie przesłanek legalności oraz niezbędności dalszego przetwarzania informacji dla realizacji zadań ustawowych o Policji, a także kryterium prawdziwości zgromadzonych informacji (§ 49 rozporządzenia). Katalog kryteriów weryfikacji informacji zgromadzonych przez Policję został określony bardzo szeroko, jednocześnie jest to katalog zamknięty. Przepisy § 48, 49 oraz dodatkowo § 51 ust. 1 – 2 jasno i precyzyjnie (w sposób wyczerpujący) wskazują okoliczności, które mają wpływ na przetwarzanie przez Policję danych, okoliczności, które Policja bierze pod uwagę dokonując obowiązkowej weryfikacji informacji. Przepisy powyższe znacznie szerzej regulują kwestie weryfikacji i usuwania informacji ze zbiorów danych Policji w porównaniu z przepisami rozporządzenia MSWiA z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policje informacji o osobach. Szerszy i bardziej szczegółowy zakres regulacji wynika ze wskazanych przepisów Konstytucji, ustawy o ochronie danych osobowych oraz ze zmienionych przepisów art. 20 ustawy o Policji, a także z dotychczasowych doświadczeń w zakresie weryfikacji i usuwania danych z policyjnych zbiorów danych, w szczególności zaś z konieczności wyeliminowania wątpliwości i luk w tym zakresie.

W § 50 ustalono, iż weryfikacji informacji w sposób określony w § 48 i 49 organy Policji dokonują nie tylko z własnej inicjatywy lecz również na wniosek osoby, której dane dotyczą, złożony w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1 – 6, art. 33 i 35 ustawy o ochronie danych osobowych, a także w przypadku skierowania, z własnej inicjatywy lub w sprawach osób, których dane dotyczą, wniosków lub wystąpień organów uprawnionych do kontroli lub ochrony prawa, w tym uprawnionych do kontroli legalności gromadzenia i przetwarzania informacji w zbiorach informacji, w szczególności wniosków Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Prezesa Naczelnej Izby Kontroli.

Skutkiem weryfikacji informacji, tym samym skutkiem uznania zweryfikowanych, zgodnie z § 48 i 49 rozporządzenia, informacji za zbędne lub nieprzydatne dla realizacji zadań Policji jest usunięcie informacji ze zbioru. Z tego względu przepisy § 51 określają sposoby i warunki usuwania zweryfikowanych informacji. § 51 stanowi, iż w przypadku, gdy w wyniku przeprowadzonej weryfikacji właściwy organ Policji uznał dane informacje za zbędne dla realizacji ustawowych zadań Policji albo uznał, że informacje te nie są przydatne w prowadzonych przez Policję sprawach, organ ten usuwa informacje zgromadzone w zbiorze. Dopiero wystąpienie łącznie kilku warunków (kryteriów) może skutkować usunięciem danych ze zbiorów Policji, w szczególności jeżeli w określonym czasie osoba, której dane zostały zebrane w sposób legalny przez Policję nie popełniła nowego przestępstwa lub nie naruszyła w inny sposób porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz po dokonaniu weryfikacji danych uznano, iż istnieje zasadność usunięcia danych ze zbiorów Policji z uwagi na to, iż można przyjąć, iż osoba ta stwarza gwarancję w zakresie braku zagrożenia dla bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz innych dóbr prawnie chronionych, a więc co się z tym wiąże można przyjąć, iż cel przetwarzania danych o tej osobie został osiągnięty, gdyż spełnione zostały zadania Policji wynikające z ustawy o Policji, jak również z Kodeksu postępowania karnego – tj. celem postępowania karnego jest ujawnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa, zwalczanie przestępstw, zapobieganie im oraz umacnianie poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego.

Ponadto organ Policji usuwa informacje ze zbioru w przypadkach określonych w art. 20 ust. 17b i 18 ustawy o Policji, a także w przypadku, gdy w wyniku weryfikacji przetwarzanych informacji okazało się, iż informacje te są nieprawdziwe lub zostały zebrane w sposób sprzeczny z ustawą (ust. 1 i 2 § 51 rozporządzenia). W § 51 ust. 3 rozporządzenia określono sposoby usuwania pozostałych informacji, a właściwie sposób postępowania z informacjami, których nie usunięto w wyniku weryfikacji określonej w § 48 i 49. Tym samym informacje, których nie usunięto w wyniku weryfikacji przeprowadzonych zgodnie z art. 20 ust. 17 ustawy o Policji, usuwa się w przypadku, gdy upłynęło 15 lat od wprowadzenia do zbioru informacji o popełnieniu przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego lub gdy organ Policji powziął wiarygodną informację, że postępowanie w sprawie o czyn stanowiący podstawę wprowadzenia informacji do zbioru danych zostało warunkowo umorzone, a upłynęło 10 lat od wprowadzenia informacji o tym czynie do zbioru. Usuwanie informacji w ten sposób i przy takich kryteriach nie dotyczy informacji dotyczących zbrodni oraz występków przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz występków związanych z handlem ludźmi, przestępczością zorganizowaną, produkcją i obrotem środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub ich prekursorami. Przepisy § 51 regulują zatem warunki i sposoby usuwania informacji, które mają zastosowanie w przypadku, gdy informacji nie usunięto po weryfikacji przeprowadzonej zgodnie z § 48 i 49 a wystąpiły określone okoliczności (m.in. warunkowe umorzenie postępowania) i upłynął określony czas od zgromadzenia informacji. Jednocześnie określono, iż informacje dotyczące najpoważniejszych przestępstw wymienionych co do rodzaju podlegają tylko weryfikacji określonej w § 48 i 49, a zatem nie usuwa się tych informacji po upływie 15 lat od zgromadzenia informacji albo po upływie 10 lat od zgromadzenia informacji w przypadku, gdy postępowanie zostało zakończone warunkowym umorzeniem postępowania.

Decyzję o usunięciu informacji podejmuje właściwy organ Policji, a czynność usunięcia informacji ze zbioru przeprowadza i dokumentuje protokołem komisja wyznaczona przez właściwy organ Policji. Protokół usunięcia informacji powinien zawierać w szczególności wykaz zniszczonych dokumentów lub nośników informatycznych zawierających te informacje oraz sposób ich zniszczenia (§ 51 ust. 3 rozporządzenia).

W § 52 uregulowane zostały warunki i sposoby weryfikacji oraz usuwania, w tym kryteria oceny informacji innych aniżeli określone w art. 20 ust. 17 ustawy o Policji, lecz wynikających z art. 20 ust. 2a, 2aa i 2ab ustawy o Policji i przetwarzanych przez Policję w zbiorach danych. Materia ta pozostaje w zakresie delegacji z art. 20 ust. 19 ustawy o Policji i składa się na tryb gromadzenia oraz sposoby przetwarzania informacji w zbiorach danych prowadzonych w Policji. Dodać należy, iż kwestie te nie były dotąd przedmiotem materii rozporządzenia pomimo istniejącej w tym zakresie podstawy prawnej. Z uwagi na to, że weryfikacja i usuwanie informacji o osobach poszukiwanych, zaginionych, NN osobach itp. odnosi się do szerszego kręgu podmiotów aniżeli Policja, wymagane były regulacje co najmniej na szczeblu rozporządzenia, w tym dotyczącego przetwarzania informacji i danych osobowych przez Policję. Przepis § 52 jako warunek gromadzenia informacji w zbiorze danych wprowadza obowiązek, zgodnie z którym inne informacje, aniżeli określone w art. 20 ust. 17 ustawy o Policji przetwarzane w zbiorach danych podlegają również weryfikacji opartej na ocenie ich przydatności w prowadzonych sprawach, w tym weryfikacji określonej w § 49. Oceny tej dokonują organy Policji, które te informacje zebrały lub zgromadziły w zbiorze. Ponadto przy dokonywaniu oceny przydatności informacji określonych w ust. 1 podstawowym kryterium jest rodzaj chronionego dobra, upływ terminów przewidzianych do archiwizacji akt prowadzonych spraw, przedmiotowa paralności czynu będącego podstawą zgromadzenia informacji lub ustanie okoliczności, czy

też ziszczenie się skutku (celu), dla którego informacje zostały do zbioru wprowadzone. Przepisy § 52 wprowadzają dodatkowe i inne kryteria oceny przydatności informacji oraz niezbędności ich przetwarzania przez Policję z uwagi na odmienny charakter i specyfikę tych informacji, które są gromadzone dla innych celów aniżeli wykrywanie przestępstw m.in. informacje o osobach zaginionych, NN osobach, NN zwłokach.

W § 52 ust. 4 rozporządzenia określono, iż informacje zebrane w celu ochrony życia i zdrowia ludzkiego oraz ochrony mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra uznaje się za przydatne tak długo, jak długo istnieje potrzeba ochrony zagrożonego lub naruszonego dobra albo dopóki nie ustało realne zagrożenie ich naruszenia lub dopóki nie wystąpił skutek, dla osiągnięcia którego informacje zostały wprowadzone do zbioru. Przepis ten ustanawia zatem sposoby oceny przydatności informacji zebranych dla realizacji zadań Policji określonych w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji. Ponadto § 52 ust. 2 rozporządzenia odsyła, w zakresie usuwania informacji innych aniżeli określone w art. 20 ust. 17 ustawy o Policji, do odpowiedniego stosowania art. 20 ust. 17 - 18 ustawy o Policji, co oznacza, iż organy Policji są obowiązane dokonywać weryfikacji informacji po zakończeniu sprawy i z częstotliwością co najmniej raz na 10 lat, oraz mają obowiązek usuwać dane zbędne, a także dane względem, których wystąpiły okoliczności określone w art. 20 ust. 17b i 18 ustawy o Policji, jeżeli okoliczności te mają znaczenia i odnoszą się do tych danych. Ponadto dane zebrane w innym celu aniżeli cel wykrywczy można poddać anonimizacji zgodnie z art. 20 ust. 17a ustawy o Policji.

Dodać należy, iż przepisy § 52 nie stanowią ograniczenia prawa osób, których gromadzone dane dotyczą do występowania z żądaniem do usunięcia danych nieprawdziwych, niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą, gdyż prawo takie wynika bezpośrednio z art. 51 ust. 4 Konstytucji i nie podlega ograniczeniom w tym zakresie w ustawie o Policji.

§ 53 dotyczy sposobów oceny pod kątem przydatności w prowadzonych postępowaniach - informacji uzyskanych, pobranych lub otrzymanych od organów ścigania innych państw lub przekazanych przez Interpol. W takich przypadkach informacje te podlegają weryfikacji i usunięciu w terminach i na zasadach wyznaczonych przez organ przekazujący informacje, a w przypadku gdy termin nie został określony w terminach i na zasadach określonych w art. 20 ust. 17 - 18 ustawy o Policji oraz w sposób określony w przepisach niniejszego działu rozporządzenia. W pierwszej kolejności mają zatem zastosowanie warunki i zasady określone przez organ przekazujący informacje, a dopiero na zasadzie subsydiarności jeżeli organ nie określił terminów, warunków i zasad przetwarzania, w tym usuwania przekazanych organom Policji danych, wówczas stosuje się zasady i warunki obowiązujące w prawie krajowym, czyli konkretnie przepisy art. 20 ustawy o Policji oraz przepisy rozporządzenia.

W § 54 uregulowane zostały techniczne sposoby usuwania informacji ze zbiorów informacji prowadzonych w systemach teleinformatycznych. Przepis ten stanowi, iż informacje znajdujące się w systemach teleinformatycznych i na informatycznych nośnikach danych usuwa się w sposób uniemożliwiający odtworzenie usuniętych informacji:

- 1) przy użyciu technik programowych lub sprzętowych;
- 2) ~~poprzez zniszczenie nośników zawierających informacje przeznaczone do usunięcia, jeżeli usunięcie danych technikami określonymi w pkt 1 nie jest możliwe.~~

W ostatnim dziale rozporządzenia zawarte zostały przepisy przejściowe i końcowe. Z uwagi na konieczność dostosowania zbiorów danych do warunków i sposobów przetwarzania informacji określonych w przepisach rozporządzenia określono okres przejściowy wynoszący 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia na wdrożenie nowych zasad, warunków i sposobów przetwarzania informacji. Ponadto zawarte zostały przepisy przejściowe dotyczące obowiązywania decyzji wydanych na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 września 2007 r. w sprawie przetwarzania przez Policję informacji o osobach (Dz. U. Nr 170, poz. 1203). Decyzje te utracą moc obowiązującą po upływie trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, co spowoduje konieczność wydania nowych aktów wewnętrznych zgodnych z nowym rozporządzeniem oraz z przepisami art. 93 Konstytucji RP tzn. aktów wewnętrznych Komendanta Głównego Policji na podstawie ustawy uwzględniających warunki i sposoby przetwarzania informacji określone w przepisach rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przedstawia się następującą opinię: Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przetwarzania informacji, w tym danych osobowych przez Policję wykazuje, iż jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny oraz cel regulacji.

Projektowany akt normatywny oddziałuje na Policję oraz na osoby fizyczne i prawne, których dane Policja może przetwarzać na podstawie art. 20 ustawy o Policji. Ponadto przepisy rozporządzenia oddziałują na inne podmioty, organy i instytucje, od których Policja może na podstawie art. 20 ust. 15 i 16 ustawy o Policji uzyskiwać, otrzymywać i pobierać informacje, w tym dane osobowe. Celem projektowanych regulacji jest określenie kompletnych i szczegółowych zasad, warunków i sposobów przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, określonych w art. 20 ust. 2a, 2aa, 2ab ustawy o Policji, przez Policję w zbiorach danych. Ponadto rozporządzenie reguluje tryb gromadzenia (pobierania, uzyskiwania, modyfikacji, klasyfikacji, weryfikacji, usuwania itp.) informacji przez Policję, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z tych informacji, zasady dokumentowania przetwarzanych informacji oraz sposoby oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach. Przepisy rozporządzenia regulują również kwestie ochrony przetwarzanych informacji w zbiorach danych Policji.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) – umieszczony w wersji elektronicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych. W ramach uzgodnień międzyresortowych projekt powinien zostać uzgodniony również z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych oraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich. Projekt zostanie także zamieszczony w BIP Rządowego Centrum Legislacji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie projektowanych w rozporządzeniu regulacji prawnych nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie nowych regulacji nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Za zgodność

Pod względem prawnym
i redakcyjnym

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Janusz Kamiński